

Planinski popotnik

Svečan 2022

Olimp

številka 30, letnik XXVII

Ilustracija: Monika Tajnik

KAZALO

UVOD	3
PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ V ŠTEVILKAH	4
MLADINSKI ODSEK	6
PLANINSKA SKUPINA VRTEC	6
PLANINSKI KROŽEK NA OŠ KDK ŠOŠTANJ V LETU 2021	7
TEK JE NAČIN MOJEGA ŽIVLJENJA	8
SEKCIJA ZLATOROG V LETU 2021	10
SKUPINA ZA DIJAKE IN ŠTUDENTE	10
DRUŽINSKI PLANINSKI TABOR NA PLANINI PRI JEZERU 2021	11
TABOR ALBANIJA IN GRČIJA 2021	12
POSTANI ČLAN PD ŠOŠTANJ V 2022	17
RAVENSKA POT	18
TRŠKA POT	19
PLANINSKI KOLEDAR	20
OPISI IZLETOV 2022	22
MALA OJSTRICA IN KOROŠICA	27
PLAN AKTIVNOSTI 2022	28
POROČILO O DELU NA PLANINSKIH POTEH V LETU 2021	30
KOŠUTNIKOV TURN	33
BAVŠKI GRINTAVEC	34
ŠVICA 2021, 4 X ŠTIRI TISOČ	36
ODSEK ZA VARSTVO GORSKE NARAVE	38
UTRINKI TURNOKOLESARSKEGA ODSEKA V LETU 2021	39
OPISI TURNOKOLESARSKIH IZLETOV V LETU 2022	41
GREBEN LJUBELJŠČICE, TRIANGEL IN FERATA SPODNJI PLOT	43
DINARA – STREHA HRVAŠKE	44
ODPRAVA ANDI 2021 OB 60-LETNICI ŠALEŠKEGA ALPINISTIČNEGA ODSEKA	46
POHOD NA PLANINO NAD VRHNIKO	49
PD ŠOŠTANJ 2021 V SLIKI	50
VABILO NA REDNI LETNI OBČNI ZBOR 2022	54
NAMENITEV DOHODNINE ZA PD ŠOŠTANJ	55

UVOD

Za nami je zelo pestro leto, ki je bilo kljub vsem tegobam zaradi koronavirusa in njegovih omejitev za naše društvo vseeno zelo uspešno.

Nekaj planiranih akcij smo morali odpovedati, predvsem v prvi polovici leta, vseeno pa smo pod streho spravili glavno aktivnost v spomladanskem, poletnem ter jesenskem času. V zaključku poletja, ko so okužbe spet dosegale novi val, nam je brez večjih težav uspelo izpeljati tabor za odrasle v južni Albaniji in severni Grčiji. Zasluga za to gre odlični organizaciji vodstva tabora, ki je bila pripravljena na vse možne scenarije. Redke so prostovoljne organizacije, ki bi si upale izpeljati takšen projekt v tem obdobju. Najbolj prikrajšani za organizirane planinske aktivnosti so bili na žalost najmlajši, saj planinske skupine

v vrtcu ter osnovni šoli praktično niso delovale. Situacija na tem področju se izboljšuje in verjamem, da bodo tudi najmlajši prišli na svoj račun. Zaradi omenjenih odpovedi v lanskem letu smo letošnji plan zasnovali malce bolj konservativno, saj je zelo težko oceniti, kdaj se bomo popolnoma rešili vseh omejitev, ki ogrožajo izvebo naših akcij. Skupno gledano je nekaj manj aktivnosti kot pretekla leta, vseeno pa plan obsega široko paleto aktivnosti, ki bo zadovoljila še tako zahtevnega planinca. Kot novost v letošnjem letu velja izpostaviti ustanovitev sekcije za upokojeince, ki bo izvajala izlete vsako drugo sredo v mesecu, večje število turno-kolesarskih aktivnosti, ki jih omogoča naša lastna prikolica za kolesa, ter še bolj organizirano delo mladinskega odseka, ki ga vodi novopečena načelnica Kaja Koželjnik. Letošnji planinski tabor

za odrasle bo zelo poseben, saj ga bomo izvedli po vrhovih dalmatinskih otokov na Hrvaškem. Poleg aktivnosti v letošnjem letu na tečaje pošiljamo nove kandidate za vodnike in markaciste Planinske zveze Slovenije, saj se zavedamo, da brez strokovnega kadra ni mogoče kvalitetno in varno izvajati vseh zelenih aktivnosti. Seveda ne gre brez prostovoljcev, ki nam vsakodnevno pomagajo, na našo srečo se število le-teh vsako leto povečuje.

V letu 2022 vam želim predvsem zdravja in da čim večkrat najdete čas zase, za svoje aktivnosti v naši čudoviti okolici. Vljudno vabljeni, da čas v naravi preživite tudi v družbi članov Planinskega društva Šoštanj. Prav gotovo vam ne bo žal.

Jure Grudnik
predsednik Planinskega
društva Šoštanj

PLANINSKI POPOTNIK je interni časopis Planinskega društva Šoštanj. Izhaja enkrat letno, je brezplačen, prejemajo pa ga člani PD Šoštanj. | Urednik: PD Šoštanj | Fotografije so prispevali: avtorji posameznih prispevkov ter drugi člani društva | Lektoriranje: Jožica ANDREJC | Oblikovanje, prelom, tisk: MEDIA CENTER, Marko Gorjup s.p., Število izvodov: 350 ISSN: 1581 - 5714 | Številka 30; Letnik 27; 17. februar 2022 | Izdajatelj: Planinsko društvo Šoštanj, Koroška cesta 13, 3325 Šoštanj. Za Planinsko društvo Šoštanj: Jure Grudnik, predsednik.

Članki v Planinskem popotniku niso honorirani. Vse napake so namenjene pozornim bralcem. Planinski popotnik spada med proizvode turistične propagande in informativne publikacije.

PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ V ŠTEVILKAH

SPLOŠNO	Naziv oz. opis	2017	2018	2019	2020	2021	Indeks 21/20
	Člani društva	309	317	362	328	283	86
A člani	12	11	15	15	11	73	
B člani (odrasli)	208	233	262	254	212	83	
S+Š člani (srednješolci in študentje)	24	23	30	24	19	79	
P+O člani (predšolski in osnovnošolski otroci)	65	50	55	35	41	117	
Število unikatnih obiskovalcev spletne strani PD Šoštanj	12776	10633	13432	33906	38129	112	
Skupaj všečkov Facebook strani PD Šoštanj	689	781	939	1044	1116	107	
Izdana društvena glasila Planinski popotnik	0	2	1	1	1	100	
Tiskanih izvodov Planinskega popotnika	0	120	300	350	350	100	
Kulturni dogodki (planinski večeri)	3	4	5	2	1	50	
Člani, ki prostovoljno sodelujejo pri izvajanju društvenih aktivnosti	60	62	65	67	69	103	

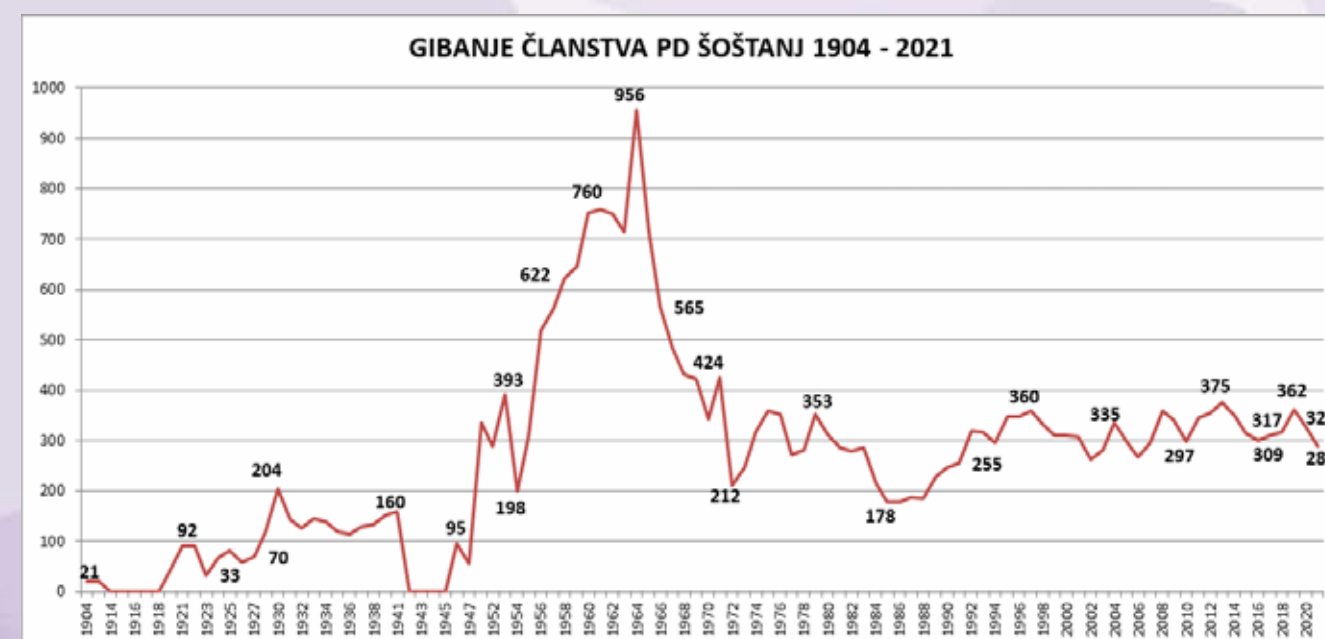
MLADI IN DRUŽINE	Naziv oz. opis	2017	2018	2019	2020	2021	Indeks 21/20
	Število vseh izletov planinskih skupin	10	12	12	5	1	20
Planinska orientacijska tekmovanja	4	3	3	1	0	0	
Tabor mladih planincev	1	1	1	0	0	\	
Udeležencev tabora mladih planincev iz PD Šoštanj	10	8	13	0	0	\	
Družinski planinski tabor	1	1	1	1	1	100	
Udeležencev družinskega planinskega tabora	40	40	38	36	34	94	
Družinskih planinskih izletov (sekcija Zlatorog)	12	10	7	11	6	55	

VODNIŠTVO IN IZLETNIŠTVO	Naziv oz. opis	2017	2018	2019	2020	2021	Indeks 21/20
	Vseh prostovoljnih vodnikov PZS	22	24	25	25	25	100
Registriranih prostovoljnih vodnikov PZS	18	17	18	18	18	100	
Enodnevni izleti, pohodi in ture	23	19	18	7	14	200	
Dvodnevni izleti, pohodi in ture	2	2	4	0	1	\	
Tabori odraslih planincev	1	1	1	1	1	100	
Udeležencev tabora odraslih planincev	27	39	45	29	23	79	
Planinske aktivnosti v tujini	3	3	3	2	2	100	
Tradicionalni in množični pohodi	5	7	7	5	7	140	
Turno-kolesarski izleti	0	0	2	2	4	200	
Število vodniških aktivnosti	26	26	26	15	21	140	
Število udeležencev na vodniških aktivnostih	635	571	621	275	412	150	
Izleti sekcije Gaberke	5	5	4	2	3	150	

PLANINSKE POTI	Naziv oz. opis	2017	2018	2019	2020	2021	Indeks 21/20
	Udeleženci na aktivnostih markacijskega odseka	13	16	16	21	15	71
Registrirani markacisti	9	12	13	10	12	120	
Dolžina planinskih poti v skrbništvu društva (v km)	86,159	86,159	86,159	86,159	87,06	101	
Število odsekov planinskih poti	59	59	59	59	55	93	
Število planinskih poti društva	11	11	11	11	13	118	
Obhodnice v skrbništvu društva	2	2	2	2	2	100	
Smerne table na planinskih poteh PD Šoštanj	138	138	154	156	173	111	
Akcije markacistov	11	15	21	19	36	189	

ORGANIZIRANOST	Naziv oz. opis	2017	2018	2019	2020	2021	Indeks 21/20
	Člani upravnega odbora	13	14	14	14	14	100
Seje upravnega odbora	4	4	4	4	4	100	
Seje predsedstva	3	2	0	0	0	\	
Število odsekov društva	4	3	5	5	5	100	
Število sekcij društva	2	2	2	2	2	100	
Število planinskih skupin društva (vrtec in OŠ)	3	3	3	3	3	100	

FINANCE	Naziv oz. opis	2017	2018	2019	2020	2021	Indeks 21/20
	Prispevek PZS za vzdrževanje planinskih poti PD Šoštanj (v €)	190,18	197,53	292,75	209,2	208,0	99
Prispevek PD Šoštanj za vzdrževanje lastnih planinskih poti (v €)	115,25	232,43	295,13	1338,2	1223,9	91	
Sredstva občine Šoštanj za izvajanje programov s področja športa (v €)	1.601,85	1.762,31	3.045,00	3252,1	3175,2	98	
Sredstva občine Šoštanj za izvajanje programov s področja turizma (v €)	1.192,00	1.887,00	2.637,00	2291,0	2291,0	100	
Sredstva iz naslova 0,5% dohodnine (v €)	243,52	157,79	290,79	179,4	249,0	139	

MLADINSKI ODSEK

Članica PD Šoštanj sem uradno šele od predlanskega leta, v hribe pa hodim že kar nekaj časa, večinoma z mamo, s katero sem osvojila tudi največ vrhov, sicer bolj okoliških.

K planincem sem se vpisala zaradi povabila prijateljice, ki je rekla, da se bomo imeli »fajn« in da se hodi na zelo raznolike izlete. Moj prvi pohod s planinci je bil iz Topolšice na Sleme. Od takrat sem se udeležila nekaj pohodov, potem pa je sledilo vprašanje, če bi prevzela mesto načelnice mladinskega odseka. Po razmisleku sem privolila, ker če ne drugega, imam nekaj izkušenj pri delu z otroki, saj sem tabornica že dolgo časa in se veselim novih izzivov.

Čeprav nimam ogromno izkušenj s planinstvom, se bom potrudila, da to znanje nadgradim, kar se da hitro.

Naslednje leto si v mladinskem odseku želim najprej to, da bi nam covid povzročal čim manj težav, da bomo lahko izpeljali vse zastavljene izlete in druženja. Upam in želim si, da bi z učiteljicami na šoli sodelovali kar se da uspešno ter da bi se na planinski krožek v šoli vpisalo čim več otrok. Upam, da jih pritegnemo z raznolikimi izleti in dobrim vzdušjem. Privabiti želim tudi čim več mladostnikov, saj je te populacije članov najmanj in bi si jih v naših vrstah zagotovo želeli več.

Hvala odboru za ponujeno priložnost.

Kaja Koželjnik
načelnica mladinskega odseka

PLANINSKA SKUPINA VRTEC

Odprem oči. Skozi žaluzije zaznam svetlobo. Obeta se sončno jutro. Nič me ne moti zgodnja ura med vikendom. Dan je treba izkoristiti.

Kava, na hitro nekaj v usta in v hrib. V jutranji hlad, sonce, ki se prebuja, poleti petje ptic, pozimi zamrznjena zemlja ali lesketajoči se sneg. Vsak letni čas ima v sebi svojo lepoto, ki jo vedno znova odkrivam. Tako je že kar nekaj let. Nisem rasla v družini, ki bi mi dala ljubezen do hribov in gora. Za to ni bilo časa, ker je bilo vedno dovolj dela na mali kmetiji. Tako priložnost sem dobila šele pri skoraj tridesetih, ko me je prijateljica povabila na izlet. In takoj naslednji dan sem najprej z Zorano, nato pa še z Bojanom začela s planinskim krožkom v Vrtcu Šoštanj. Dobrih 21 let se že družimo na planinskih pohodih in drugih srečanjih z otroki, planinskimi vodniki in starši. Kar nekaj generacij se je že poslovilo od mene. In zdaj jih srečujem v hribih, gorah ali pa v mestu, kjer se nekateri ustavijo in poklepetajo. Pa povedo, da še vedno hodijo v hribe. Ob tem se nasmehnem in se res dobro počutim. Ampak se zavedam, da je samo del zasluge pri meni. Največ jo je pri njihovih družinah, družbi in seveda

vztrajnosti. Jaz pa seveda delujem ob podpori planincev in vodnikov Planinskega društva Šoštanj. Imenik le-teh v telefonu se daljša in vedno so mi pripravljene pomagati z nasvetom ali voditi izlet v bližnjo okolico, predstaviti planinsko opremo, predstaviti planinsko literaturo ... Sodelujem tudi z mladinskim odsekom, ker imam v vrtcu otroke. Ker poskušamo z njimi narediti prve korake v svet hribolazenja ali pa samo nekaj dodatni družinski vzgoji. Vsako leto se jih v planinski krožek kar nekaj vpiše, tako da se mi je po dolgih letih solo vodenja, ker se je Zorana poslovila, pridružila še sodelavka Pia.

Pa je vmes posegla epidemija in ustavila druženje, ustavila življenje. Ostali smo doma. Zaprla so se vrata vrtca za otroke, ki niso nujno potrebovali varstva. Okrnjeno je bilo življenje v vrtcu pa tudi vse dodatne dejavnosti. Optimistično smo se vrnili v mesecu februarju, ampak druženja in izletov v naslednjih mesecih nisva uspeli izvesti. Nič hudega, sva rekli in povabili otoke h krožku v novem šolskem letu. 20 vpisanih otrok ... radovednih, željnih pohodov, staršev, ki si želijo več, a dodatne dejavnosti niso priporočljive. Mehurčke moramo vzdrževati za dobrobit vseh.

Izteka se drugo koledarsko leto epidemije. Planinski dnevniki so pripravljene, ideje za izlete pa tlijo in čakajo toplejše dneve. Ko se bomo spet odpravile s skupino otrok v gozd, po planinskih poteh iskat markacije in nove dogodivščine. Do takrat pa mi ostanejo vikendi in sončna jutra.

Z upanjem in dobro mislijo, želim vsem planincem, otrokom in staršem srečno 2022 in varen korak, kamorkoli vas pot zanese.

Jožica Malus
mentorica planinske skupine vrtca Šoštanj

PLANINSKI KROŽEK NA OŠ KDK ŠOŠTANJ V LETU 2021

Leto 2021 je zaključeno. Običajno vedno pogledamo nazaj in se vprašamo, kaj smo v letu naredili dobro, kaj bi lahko v prihodnje še izboljšali.

Delovanje krožka je bilo zaradi razmer epidemije zelo skopo. V šol. l. 2020/21 smo imeli kot vsako leto v planu štiri planinske pohode. Izpeljali nismo nobenega. Učenci so me po povratku dela na daljavo spraševali, kdaj gremo na pohod, pa so lahko videli le moj nesrečni obraz, saj jim nisem znala odgovoriti, kdaj bo napočil ta čas.

Jeseni 2021 pa se mi je nasmejalo, saj sem takoj, ko sem zagledala, da PD Šoštanj in KS Šoštanj organizirata pohod po Trški poti, izpeljala akcijo obveščanja učencev in tako smo se priključili številnim pohodnikom. Pot smo pričeli pri Tresimirjevem parku, nato nadaljevali preko Goric, vile Široko, Florjana, Pustega gradu, preko Lokoviškega grebena, pa vse do gasilskega doma v Šoštanju, kjer se je naša pot zaključila s toplo malico in pijačo. Prijetno vzdušje so naredile tudi številne skupine, ki so se preizkusile v kuhanju golaža. Pred dvema letoma bi bilo to popolnoma običajno dogajanje. Letos pa je, vsaj meni, pustilo prijeten občutek, saj je tovrstnih druženj v današnjem času čisto premalo. Upam, da bo v bližnji

prihodnosti ponovno običajno.

V šol. l. 2021/22 imamo planirane še tri planinske pohode. Močno upam, da jih bomo lahko izpeljali. Kot do sedaj bomo tudi v prihodnje veseli sodelovanja s PD Šoštanj, kjer so nam vedno pripravljene pomagati izkušeni

polni planinci, ki nas vodijo pri odkrivanju planinskih poti v bližnji okolici našega kraja.

Mateja Čokelc
mentorica planinskega krožka

TEK JE NAČIN MOJEGA ŽIVLJENJA

Pogovarjali smo se z našim članom Dejanom Tajnikom, ki se že več let aktivno ukvarja s takoimenovanim trail tekom, ki z vsakim letom v Sloveniji pridobiva na veljavi. Gre za tekmovanje v hoji oz. teku v naravnem okolju (gore, puščava, gozd ...). Proga tekmovanja poteka po naravnih terenih (tlakovani oz. asfaltirani deli ne smejo presegati 20 % celotne trase). Tekmovanja so odprta za kogar koli.

Kdaj si se začel bolj resno ukvarjati s trail tekom in kdo te je navdušil?

Moji začetki segajo v leto 1995, ko sem šel na moj 1. kolesarski vzpon, takrat v izvedbi Kolesarskega kluba Energija Velenje, za katerega sem potem tudi vozil cestno kolo vrsto let. To je bil takratni vzpon iz Lajš do Gostišča Vida v Zavodnjah.

V tem letu sem dobil nekako preblisk in začel redno trenirati kolesarstvo ter se ukvarjati s športom. Vse skupaj sem potem leta 2000 moral prekiniti zaradi služenja vojaškega roka. Ob prihodu iz vojske pa sem to kondicijo skušal vzdrževati s tekom. Nekega dne pa me pokliče prijatelj Tilen Potočnik, ki je dejansko tudi »krivec« za vse skupaj. V tistem pogovoru me je povabil zraven v ekipo, ki jo je sestavljal za Adventure Race (400 km). Tako so se začeli treningi orientacije, vožnje s kolesom, teka, plavanja vsak dan, velikokrat tudi 2-krat na dan zgodaj zjutraj in po službi.

Leta 2006 sem s kolegom iz Maribora opravil tudi svoj 1. koroški izziv K24. Potem pa so se redno vrstile orientacijske tekme po celi Sloveniji in južnih sosedah, vse do Črne gore. Tako sem potem spoznal in se povezal še z enim veteranom orientacijskega teka, Vasjem Jerčičem, in ekipo Pustolovec Rajd iz Ljubljane.

Nekje leta 2013 pa sem začel s trail teki, kar mi je postalo zelo

všeč, kajti razlika med trekingom in trailom je v tem, da je pri trailu trasa že vnaprej znana in dobro označena. Pri trekingu pa dobiš karto (zemljevid), na kateri so označene točke, ki jih je s pomočjo kompasa in dobrega branja karte potrebno poiskati. Tako sva oba z Vasjem nekako presedlala v trail vode, kar je tudi nekako spodbilo treking, žal ... Moja prva udeležba na tej novi zvrsti teka (trailu) je bila na 100 milj Istre, razdalija 67 km.

Kaj zate pomeni trail tek?

Trail tek zame pomeni enostavno odklop, stik z naravo, odmik od vsega tega "ponorelega" sveta in pristen stik z naravo. Šele takrat ko sem v naravi daleč stran od vsega tega mestnega vrveža, dobim občutek, da lahko zadiham s polnimi pljuči, pa čeprav je naporno. Tek enostavno postane čisti užitek, ko zaslišiš šumenje listja pod nogami.

Koliko časa posvečaš treningom?

Tek je postal način mojega življenja. Po vseh teh letih to ni več kot trening, ampak mi je to postalo rutina. Tako kot si zjutraj vsi umijemo zobe, tako jaz odtečem svoje. Ali tečem v dolini ali po gozdnih poteh ali po naših obronkih doline.

Veliko kdo me vpraša, kako lahko tečem celotno pot do vrha. Tek v hrib se razlikuje od teka po ravnini. Ni vsak dan enak in nisi vsak dan razpoložen za tek v hrib. So dnevi, ko lahko pritečeš na vrh brez problema, so pa dnevi, ko enostavno vidiš, da ne gre, in takrat pač del poti pretečem, ostalo prehodim. So pa tudi dnevi, ko enostavno ne gre. Pozimi tečem 3- do 4-krat tedensko, ko pa je pripravljeno obdobje, takrat pa je dan v tednu predaha, ostalo pa samo "gasaaa". Ampak vseeno z glavo.

Moram pa povedati, da je težko kombinirati tek in službo, kajti delam na 4 izmene in kdaj, predvsem v teh hladnejših dnevih, se je kar težko spraviti in aktivirati. Ko pa se prisiliš in ko me prisili v tek moj kuža, je pa občutek več kot odličen. Moram pa seveda obvezno omeniti svoje tekaške prijatelje, s katerimi se odlično ujamemo in seveda spodbujamo drug drugega. Tako sem z njimi v tej KORONI naredil Šaleško planinsko pot 90 km ter po meji Občine Šoštanj. V planu je še meja po Mestni občini Velenje in še kaj bi se našlo. Ker smo bili zaprti v regije, smo pač morali najti nekakšno alternativo in tudi tu moram res pohvaliti naše markaciste, ki delajo 100-odstotno in vse poti so res lepo markirane.

Na koliko tekmah sodeluješ na leto?

Pred covidom sem spomladi šel na 100 milj Istre, poleti na Lavaredo ultra trail, GM40, K24 v solo izvedbi, jeseni pa spet k našim južnim sosedom (Rabac trail 42,53,80k), pozno jeseni pa še malo nižje v Omiš, 53 km, ta pa je bila zame tudi ena najtežjih tekem, kar sem jih tekmoval (pa jih ni bilo malo).

Sama tekma ni bila ekstremno dolga, 53 km. Start je bil na pomolu v centu Makarske, potem pa čez cesto in direkt v hrib, temperatura pa za konec oktobra vseeno malo pod 30 stopinj. Že po 13. km boooom, zaradi hitrega štarta trpljenje, boj s samim seboj,

dehidracija, težave z želcem in ni, da ni ...

Sedaj ko nam ta pandemija tako kroji življenje, pa se udeležim vsaj tistih nekaj tekem, ki so bile izvedene lani in letos. Meseca maja Vipava Trail (UTVV), junija Lavaredo ultra trail (LUT) in obvezno naš K24 ter HG Idrija.

Kaj svetuješ mladim, ki se odločajo za takšen šport in način življenja?

Najprej bi rad vsem svetoval, da se počasi daleč pride. Kaj to pomeni? Predvsem to, da je potrebno začeti počasi in nikakor že v prvem letu preteči vse kilometre. Kajti s tem ko pretiravamo, izzovemo samo poškodbe. Pustimo, da se naše telo nekako navadi na vse udarce, obremenitve, ki nastajajo pri vzponih in hitrih spustih nazaj v dolino. Nikakor pa ne obupati pri prvem neuspehu. Kar pa je zame najpomembnejše, pa je to, da se je potrebno znati ustaviti in uživati v pogledih, ki nam jih ponuja narava. V vseh teh letih sem spoznal, da niso te sekunde in časi, s katerimi se pretežno vsi ukvarjamo, več tako pomembni. Moramo se znati ustaviti, zadihati, predvsem pa uživati v trenutkih, ki so nam dani. Doma pustimo uro, telefon in se enostavno prepustimo naravi ...

Pa še nekaj, kar je bistvo in na to res ne smemo pozabiti: kar odnesemo od doma, energijske ploščice, gele, pijače ... vse smeti odnesimo nazaj v dolino.

Pa še to. Odličen trening oz.

preizkus samega sebe in seveda naše psihične zmogljivosti je K24. Morate preizkusiti, pa ne zaradi vpisa v knjigo, ampak zase, za svojo dušo ...

Kakšne so razmere za gorski tek v dolini in v Sloveniji nasploh?

V Sloveniji imamo idealne pogoje za gorske teke. Imamo veliko dobrih, predvsem pa odlično markiranih poti, ki nam zelo olajšajo orientacijo, ker nam ni potrebno iskati poti in se lahko bolje fokusiramo na teren in pot. Pozorni moramo biti samo na to našo lepo rdečo-belo oznako. Ob tej priložnosti bi se rad zahvalil v imenu naših trailarjev, pohodnikov našim pridnim markacistom in urejevalcem planinskih poti. Rad bi še izpostavil neko stvar, kar je pri nas skoraj samoumevno, in to je voda. Predvsem v sredogorju (Pohorje) imamo veliko izvirov vode in to zelo dobre. Če že ni izvira, so pa lepo urejene koče.

V naši dolini res nimamo visokih hribov, imamo pa naš vsem znani Smrekovec, Uršljo goro, malo nižji Špik na drugi strani doline ...

Pogoji za tek so solidni, kilometrino lahko hitro nabereš, če želiš. So pa manjši problem skupni višinci; če želiš v kosu nabrati višinske metre, se moraš odpeljati čez Črnivec v Kamniško Bistrico in juriš proti Kokrškemu sedlu in naprej na Grintavec. Tako v kosu dobiš skoraj 2000 v. m. v manj ko 10 km.

SEKCIJA ZLATOROG V LETU 2021

V letu 2021 je bilo izvedenih 6 nedeljskih planinskih izletov in tradicionalni 12. družinski tabor na Planini pri Jezeru.

Nedeljski izleti so bili izvedeni po naslednjem vrstnem redu:

Januar 2021: Čeprav nam ukrepi niso omogočili druženja v živo, nas je Uroš Kuzman povabil na Zoomivity večer, kjer smo namesto tradicionalnega zimovanja imeli čudovit večer, poln smeha in zabave. Naredili pa smo tudi plan izletov za leto 2021. **Prisotni:** Kuzman – Stopar, dve družini Kugonič, Sinur – Naraločnik, Pečnik – Herlah, Kortnik – Uran, Meža – Kukovec, Novak, Vetrnik – Dražnik, Hočevar – Ledinek (45 udeležencev)

Februar 2021: Žal je zaradi ukrepov tudi prvi vikend v februarju minil brez naših aktivnosti. Tudi tokrat nas je izjemno ustvarjalni Uroš Kuzman povabil na drugačno druženje, in sicer ogled Koronavizije 2021. **Prisotni:** vse družine

Marec 2021: Pohod mimo Gonžarjeve peči (organizator družina Sinur) **Prisotni:** Hočevar

– Ledinek, Slemenjak, Ocvirk – Žist, Sinur – Naraločnik

April 2021: Vsak po svoje (organizator družina Meža – Kukovec) **Prisotni:** Kortnik – Uran, Herlah – Pečnik, Kukovec – Meža, Hočevar – Ledinek, Naraločnik – Sinur, Kugonič

Maj 2021: Sv. Jedrt – Krajinski park Ponikavski kras (organizator Šraml – Vučina)

Julij 2021: Tradicionalni družinski tabor na Planini pri Jezeru (organizatorji Novak – Petek) Tridnevnega tabora se je udeležilo 34 članov sekcije oziroma družin.

Prisotni: Kugonič, Kuzman – Stopar, Komac – Brečko, Novak, Novak – Petek, Kukovec – Meža, Šraml – Vučina, Hočevar – Ledinek, Naraločnik – Sinur (9 družin, 34 udeležencev)

Avgust 2021: Virnikov Grintovec (organizator družina Komac – Brečko) **Prisotni:** Komac – Brečko

September 2021: Okrešelj – Logarska dolina (organizator družina Pečnik – Herlah) **Prisotni:** Kugonič, Novak

November 2021: Vodemla (organizator družina Kuzman

– Stopar) **Prisotni:** Komac – Brečko, Koren – Grenko

December 2021: Drsanje na drsališču v Velenju, zaradi vremenskih razmer (organizator družina Hočevar – Ledinek) **Prisotni:** Kuzman, Koren – Grenko

Janja Kugonič
načelnica sekcije Zlatorog

SKUPINA ZA DIJAKE IN ŠTUDENTE

Če ne bi postala mladinska voditeljica in zatem tudi vodnica, bi kaj kmalu po zaključku osnovne šole, s čimer se je končalo tudi moje uživanje na taborih za mlade planince, zaključila tudi sodelovanje s planinskim društvom.

Ker, kdo pa še pozna dijaka ali dijakinjo, ki se prostovoljno udeležuje vodenih izletov s svojimi starši in njihovimi vrstniki? Mogoče obstajajo tudi takšni in na srečo imamo zanje mnogo organiziranih izletov. Za vse ostale dijake pa bom v letu 2022 pripravila nekaj

zanimivih turic. Pa tudi za študente. In za tiste, ki se še ne počutite dovolj zreli za k odraslim. Če si torej zaključil/a z osnovno šolo in se ne najdeš v odrasli družbi, se mi lahko pridružiš pri odkrivanju slovenskih gora. Načrtovane izlete bom objavljala sproti, ker jih bom, iskreno, tudi izbirala in organizirala sproti. Zato pa se lahko skupaj dogovarjamo, katere vrhove bomo osvajali.

Lepo vabljen/a!

Monika Tajnik

P. S.: Če si želiš sodelovati ali le deliti z mano kakšno idejo, mi lahko pišeš na tajnik.mmonika@gmail.com.

DRUŽINSKI PLANINSKI TABOR NA PLANINI PRI JEZERU 2021

Po dolгих mesecih dela in druženja na daljavo smo komaj čakali, da se zopet dobimo in skupaj odkrivamo lepote naše prelepe narave.

Družini Novak in Novak – Petek sta organizirali planinski tabor na Planini pri Jezeru (25. 6. - 28. 6. 2021).

sledila prosta igra. Jezero pod kočo pa je kar vabilo otroke in nas, da smo si ga ogledali bližje ter se sprehodili okoli njega. Občudovali smo ga, ker ima res nekakšno skrivnostno moč. Ob njem smo se seveda tudi slikali. Najbolj zagnani pohodniki pa so se odločili, da bodo šli do Planine pri Lazu.

1. DAN

Prvi dan smo se najprej pripeljali do parkirišča v Srednji vasi, kjer je smučišče Senožeti. Nato smo se z avtobusom odpeljali do Stare Fužine, kjer smo naložili vso težjo prtljago in začeli zavzeto hoditi v hrib do Kosijevega doma na Vogarju. Pot smo nadaljevali do kočice na Planini pri Jezeru, kamor smo prispeli v poznih popoldanskih urah in se razdelili po sobah.

2. DAN

Naslednji dan smo si po okusnem in krepkem zajtrku nabrali moči in odšli na pot čez Planino Viševnik na Pršivec. Pot je bila zelo lepa, enostavna, ravno prav dolga, da smo se do kosila vrnili nazaj do kočice. Otroci so brez pritoževanja, kot po navadi, pridno hodili, se med odmori malo posladkali in tudi kaj bolj zdravega prigriznili ter enostavno neskončno uživali v druženju in lepotah okoli nas. Tudi vreme je bilo naravnost čudovito. Po kosilu je

3. DAN

V nedeljo smo šli čez Planino Dedno polje, Planino Planšarija, čez Prode in do Koče pri Triglavskih jezerih. Na koči so nam prijazno postregli z okusno hrano. Ko smo si odpočili, smo se odpravili nazaj ter odločili, da oblikujemo dve skupini.

Prva skupina je šla čez Štapce, kjer je bilo potrebno malo plezati in je bilo ravno prav razburljivo tudi za naše živahne in razigrane otroke, ki so z velikim veseljem premagali Štapce. Druga pot je bila lažja, primerna za najmlajše člane. Srečali smo se na Planini Ovčarija in skupaj prispeli na kočo na Planini pri Jezeru.

4. DAN

Naš zadnji dan je bil naravnost čudovit! Sveže jutro in nežni sončni žarki so nas božali po obrazih ... Z nasmehom na licih smo se odpravili nazaj proti Bohinju in se na koncu skopali v osvežujočem jezeru. Zavedali smo se, da smo lahko res izjemno hvaležni, da se nam je vse skupaj tako poklopilo. Popolno vreme, čarobne lepote teh koncev, odlična družba, dobra postrežba, pridni otroci, pa še psička Nasa, ki nas je vsak dan razveselila, ter lepi, družabni in tudi posebno ustvarjalni trenutki, ko so na primer otroci ustvarjali sladico po skupinah in tekmovali ter risali logo za naše nove majice, peli ob spremljavi kitar Andreja Hočevarja in Uroša Kuzmana ter si ogledali odlično predstavo Janje Stopar (kamišibaj). Ja, uspelo nam je!

Janja Kugonič
načelnica sekcije Zlatorog

TABOR ALBANIJA IN GRČIJA 2021

1. DAN: Šoštanj–letališče Brnik–Beograd–Tirana (Romana Slemenšek)

Albanija, po mnogih člankih, še neodkriti biser Evrope. Planinski tabor v deželo orlov je bil nadaljevanje planinskega tabora iz leta 2018. Odvijal se je v južnem delu Albanije in se nadaljeval na sever Grčije. Prav na sam vrh, na prestol bogov, Olimp.

V petek, 10. 9. 2021, smo ob 15. uri – oboroženi s PCT potrdili – krenili iz Šoštanja proti Letališču Jožeta Pučnika Ljubljana in si po oddaji prtljage z zanimanjem ogledovali novo zgrajeni terminal.

Tik pred vstopom na letalo smo dobili veliko lekcijo, da je pred odhodom v tujino vedno potrebno preveriti vstopne dokumente za državo, v katero vstopamo, saj se pogoji od države do države razlikujejo. Eden izmed udeležencev tabora se je moral namreč vrniti nazaj v Ljubljano, dobiti dokumente in se nato preko Benetk odpraviti v Tirano. V Tirani smo pristali ob 2.00 in ugotovili, da je eden od udeležencev ostal brez kovčka in da je poleg tega nazaj v Ljubljano odletel napačen kovček. Vsi smo bili mnenja, da bo za nas veljal rek »slab začetek, dober konec« in našo prvo noč prenočili v najstarejšem mestu države.

2. DAN: Drač–Vlora–Llogora (Romana Slemenšek)

Zjutraj smo z velikimi pričakovanji pričeli z ogledom tega pristaniškega mesta, ki je drugo največje mesto v državi in je bilo med letoma 1914 in 1920 tudi glavno mesto Albanije. Njegova barvita preteklost mu ni preprečila, da mesto ne bi ohranilo svoje kulturne dediščine. Drač se namreč ponaša z največjim rimskim amfiteatrom, ki so ga kadar koli zgradili na Balkanskem polotoku in je lahko sprejel okoli 20.000 ljudi. Med sprehajanjem skozi stari del mesta smo ugotovili, da je mesto v polnem razmahu z gradnjo in obnavljanjem, ob poteh je vse polno malih trgovinic s spominki in vse skupaj daje vtis, da postaja Drač pravi turistični potencial. Po ogledu Drača smo se odpravili v Narodni park Divjakë-Karavasta,

Kanjon Gjipe, v ospredju naš lokalni vodnik Niku.

znan predvsem po tem, da predstavlja 5 % svetovne populacije globalno ogroženega in izjemno redkega kodrastega pelikana. V parku so nam predstavili živali in rastlinstvo tega območja, nato pa smo se povzpeli na 36 m visok razgledni stolp in si tako že začeli ogrevati mišice na nogah za prihajajočo turo naslednji dan. Po krajšem sprehodu skozi park je sledil prevoz do narodnega parka Llogora, kjer je z večerjo sledilo vrhunsko kulinarčno razvajanje naših brbončic. Dobili smo občutek, da bomo v Albaniji res dobro jedli. Kasneje se je izkazalo, da je kar nekaj udeležencev odšlo domov s kakšnim kilogramom več, kot pa so prišli.

Kanjon Gjipe.

3. DAN: Llogora Himare–Sarande (Romana Slemenšek)

Za nedeljo je bil planiran začetek spoznavanja enega izmed štirih albanskih gorstev, vendar nam je prvo planinsko turo odneslo za tisti dan napovedano slabše vreme. Tako smo se z avtobusom zapeljali najprej do razglednega vrha Thanasit na višini 1.352 m in uživali v razgledu na albansko riviero in Jonsko morje. Nato smo se odpeljali po panoramski cesti do sedla Llogora na 1.027 m, z dih jemajočim pogledom na gorstvo Ceraunian, ki se razteza na razdalji 100 km. Ozirali smo se proti njegovemu najvišjemu vrhu Maja e Cikes na višini 2.044 m ter vrhu Maja

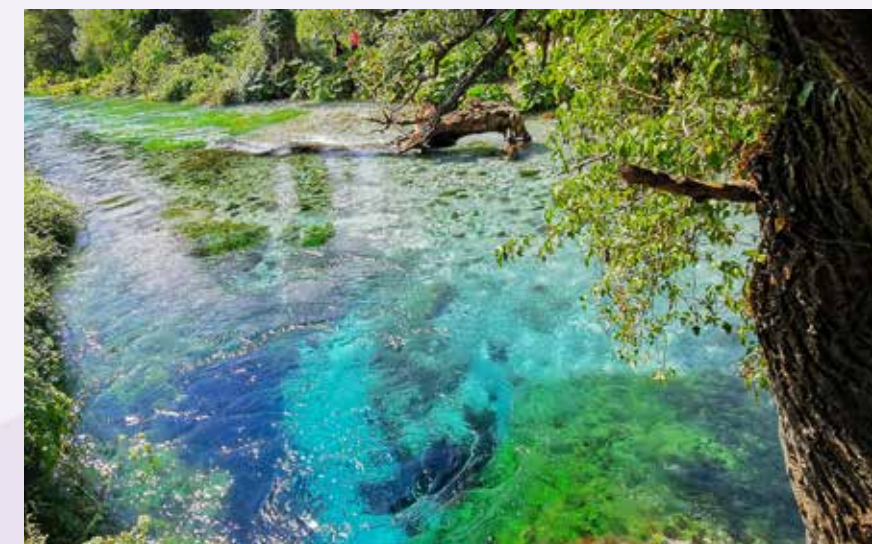
Pohod proti sedlu Muzine.

e Qorres na višini 2.018 m, katera bi morala biti osvojena tisti dan, ampak žal »Čika« in »Čora« za ta planinski tabor ostajata neosvojena vrhova. Ker se je vreme v tem času malo izboljšalo, nam je vodič Niku, ki se nam je pridružil ta dan, predlagal pohod v kanjon Gjipe. Ob zalivu tega kanjona se nam je odprla istoimenska plaža, obdana s 70 m visokimi skalnimi formacijami, in hitro je v nas butnil val navdušenja. Slabše vreme je bilo kar hitro pozabljeno. Par minut na plaži in prvi valovi Jonskega morja so tudi že butnili v nekaj naših pogumnih udeležencev. Po polurnem počitku nas je čakal vzpon nazaj na vrh kanjona, od koder nas je avtobus zapeljal po razgledni cesti tik nad Jonskim morjem do zaliva Porto Palermo, kjer se nas je še nekaj opogumilo za skok v Jonsko morje. Ostali so se odpravili do ostankov gradu, ki ga je v začetku 19. stoletja dal zgraditi takratni otomanski vodja Ali Pasha iz Tepelene. Na hitro smo popili še kavo v mestu Borsh v restavraciji, zgrajeni nad izvirom reke, in se odpravili proti mestu Sarande, ki je znano predvsem po tem, da ima največ sončnih dni na Mediteranu. Ob obali je zgrajeno vse polno lokalov in hotelov in na prvi pogled nič ne zaostaja za katerim od bolj znanih evropskih turističnih mest.

4. DAN: Sarande–Syri I Kalter (južno Modro oko)–Gjirokaster (Alenka Es)

Po včerajšnjem dežju smo se zjutraj razveselili sonca. Napovedal se je vroč dan.

Nacionalni park Butrint, antično mesto z bogato kulturno

Južno Modro oko.

jezera v Jonsko morje. Naše potovanje smo nadaljevali z ogledom Syri i Kalter. Slavno južnoalbansko Modro oko nas je očaralo z globoko modrino, senco in hladom. Pravijo, da je največja izmerjena globina 50 metrov. Glavni vir vode mu daje reka Bistrica, ki svojo vodno pot nadaljuje proti Jonskemu morju. Kopanje in plavanje v njem je sicer prepovedano, noge pa smo si namočili in ohladili v ledeno mrzli vodi. K sreči so ob naravni znamenitosti poskrbeli tudi za naše življenjske potrebe. Privoščili smo si počitek, se okrepčali in odžejali.

V nadaljevanju dneva je bil načrtovan krajši vzpon do sedla Muzine, kjer se konča kraj Finiq in začne območje mesta Gjirokaster. Nekaj junakov se je pešačenju odpovedalo in smo se predali razkošju prevoza v klimatiziranem avtobusu. Na prelazu smo se srečali in družno sklenili, da je hoje za ta dan dovolj.

Restavracija v mestu Borsh.

Odpeljali smo se mestu Gjirokaster naproti. Gjirokaster je mesto muzej, od leta 2005 pod zaščito UNESCO in je vpisano kot »redki primer dobro ohranjenega osmanskega mesta«. Mesto je rojstni kraj nekdanjega albanskega komunističnega voditelja Enverja Hodže. Po ogledu mesta smo se odpravili na večerjo v restavracijo na vrh hriba. Pravzaprav lahko zapišem, da so nas spet kulinarčno razvajali in presenečali. Pozno ponoči smo začeli urejati spletne obrazce, potrebne za prehod albansko-grške meje. Z medsebojno pomočjo in sodelovanjem nam je na koncu vsem uspelo, razumljivo je bilo treba trud nagraditi s kozarcem piva. Čeprav je bil naslednji dan namenjen morda najzahtevnejši turi na potovanju, je bila noč kratka.

Vrh Olimpa - Mitikas (2917 m).

5. DAN: Gjirokaster–Maja e Dhembelit (2050 m), Nemërçkë (2485 m)–Permet (Alenka Es)

Noč, tema. Ura zvoní, sopotnik Mitja mi pomaga s kovčkom, ki je nemogoče težek, in deset minut pred peto sem že z nahrbtnikom na zbornem mestu. Med prvimi, kar ni običajno. No, ponos mi hitro skali spoznanje, da nimam čelade, je spakirana v kovčku. Nekako zbarantam z vodniki in obljubim, da bom pazljiva. Dve možnosti smo imeli danes na izbiro. Krajša tura preko sedla Maja e Dhembelit (2.050 m) in daljša planinska tura na vrh Nemercke (2.485 m). To je gorovje, ki se razteza od SV proti JV blizu meje med Albanijo in Grčijo. Geološko gledano je apnenčasti fliš, ki tvori greben nad reko Vjose. To je edina nezajezena

reka balkanskega polotoka.

Na lokalnem minibusu ugotovimo, da smo se razdelili na polovico. Štirinajst nas je z vodnikom Nikom, štiri ženske, da jim ni monotono. Do konca dneva se bomo z drugo skupino srečali v mestu Permet, ampak dan bo še dolg. Vožnja je zmerno adrenalinska, ker je bila noč kratka, sem jo izkoristila za spanje. Ko se začne daniti, nejeverni opazujemo, kako daleč od urejenih cestnih povezav ljudje živijo in si postavijo celo košarkarsko igrišče. Ob sedmih smo z busom na izhodišču. Skupna fotografija, zajtrk na poti, priprave na pohod, mazanje s kremami. Pogledi, ki nam uhajajo na robove grebena, razkrivajo, da bo spet sončen dan. Naj bo, v hribih si dežja res ne želim.

Pot se začenja med zlatimi

sestava gora, sedimentna kamnina, sestavljena iz plasti apnenčastih zrn, ki valovi kot morje. Ob pol enih dosežemo najvišji vrh na grebenu, sledi obvezno skupinsko slikanje z majicami in čas je, da nadaljujemo pot. Nekaj časa sem se nad razgledi še navduševala, ko pa smo se začeli spuščati v dolino po gozdni poti, mi je postala pot neprijazna. Potrebna je bila nova doza zbranosti in pozornosti, da smo po skoraj dvanajstih urah dosegli avtobus.

Vožnja do toplih vrelcev Benja pri mestu Permet je hitro minila. Tokrat sem jih obiskala tretjič in vsakokrat sem očarana nad mostom Kadiu. Zapisano je, da je iz leta 1760, pne se nad reko Lengarice, ki je tu ustvarila kanjon s kotlički s toplo vodo. Tokrat sem se zdravilnemu kopanju odpovedala, več zdravja mi je dal kozarec piva.

Dan smo končali v mestu Permet, odlična večerja in udobna namestitvev sta z nočjo odnesla utrujenost.

6. DAN: Permet–Janine–Lithothoro–Refugio A (Katja Kočevar)

Tudi sredo je pozdravilo sonce. Dan je obetal kar nekaj izzivov, predvsem prehod albansko-grške meje, kar je postalo v koronskih časih neznan in nepredvidljiv podvig. Z utečeno rutino nomada smo se podali na pot. Vožnja je minila v optimističnem vzdušju, z nekaj skepse smo se postavili v vrsto za obvezni hitri test, bili vsi pozitivno negativni ter se z nekaj sreče izognili pregledu prtljage. Pred nami je bilo še 5 ur vožnje.

Kilometri so tekli, ure smo prestavili za eno uro naprej, vendar

Pogled proti morju med vzpenjanjem na Olimp.

Večerja v mestu Gjirokastra.

smo že pripravljali svetilke, pohod bo zahteval nekaj nočnih minut. Oprtani s samo nujno potrebno prtljago, kot jo nesejo v gore izkušeni hribovci, smo iz Prionije krenili na triurno pot. Do kočice Spilios Agapitos smo morali premagati 1000 m višinske razlike,

skupino, s čelado in zaupanjem vase, na cilj v višini 2917 m – Mitikas, ki sta ga prva osvojila Švicarja leta 1913. Grki se nanj niso vzpenjali, saj je bil sedež bogov. Po treh urah in 800 m višinskega vzpona je prišel trenutek resnice, skupini sta se razšli.

Sedlo Maja e Dhembelit.

saj kočica leži na višini 2026 m. Pot je bila lepa, večer prijazen, luna je obljubljala jasno noč, zato so bili tudi zadnji koraki v temi varni in sproščeni. Koča ponuja ugodje kot le malo kje. Prostorna, čiste in urejene kopalnice, hkrati pa red, ki omogoča počitek pred ali po naporni poti. Večerja je bila bogovska, ne samo, ker smo bili na sedežu dvanajstih bogov. Ob 22. uri so pogasnile luči in se zaprle oči.

7. DAN: Refugio A–gora Olimpus (2917 m)–Prionia–Meteora (Katja Kočevar)

Naslednje jutro je bilo zgodnje, zajtrk potreben, nato vpoklic v levo skupino brez čelade, na veličastne vrhove, še vedno na višini 2911 m – Skala, nekoliko lažje. Vpoklic v desno

Topli vrelci pri mestu Permet.

12 bogov, se prične s spustom, nato se po kratkem prečanju prične vzpenjati. Med potjo je 5 metrov jeklenice ter nekaj sidrišč za varovanje z vrvo. Del poti poteka po goli skali. Časa za dvome in pritiske ni bilo. Postali smo člani verige, ki je bila močna, kot je bil močan posamezni člen. Strahu ni bilo, pogled ni švigal nikamor, osredotočenost je bila popolna. Po uri je bil vrh dosežen. Vseh 12 bogov je prekinilo burno razpravo, da smo slišali lastna bitja src, dih veselja in ponosa. Da smo se naužili sreče lastnega in skupinskega uspeha. A zavedajoč se, da je vrh gore le pol poti, da je utrujenost naredila svoje, sem se sama odločila za varovan sestop. Skupina ni izgubila člena in pomembno je, da tako tudi ostane. Glavnina se je odpravila naprej, z Igorjem, Jožetom in Bojanom pa smo prav tako varno in uspešno sestopili do vstopa v najzahtevnejši del poti. Noge so postale lažje, vtisi so blažili utrujenost, zadovoljni smo se vračali do kočice, kjer so nas čakali pohodniki druge skupine. Po krajšem premoru in obveznem fotografiranju

Meteora.

smo opravili spust do izhodišča. Vsega se je nabralo dobrih 9,5 ur hoje in 1900 m višinskega sestopa do parkirišča Prionije, od koder nas je avtobus odpeljal do prenočišča v Litochoru, ki ga zaradi lege pod vznožjem gore imenujejo mesto bogov. S prekrasnim pogledom na osvojene gore je večer minil v dobrem razpoloženju in pričakovanju novega dne. In če bi želela opisati Olimp, bi rekla po Rogliču: „Res sem uživala v vsakem trenutku Olimpa.“

8. DAN: Meteora–letališče Solun (Borut Zajc)

Zadnji dan našega letošnjega tabora smo obiskali eno največjih in najbolj obiskanih turističnih področij v Grčiji. Predel, imenovan Meteora – ime v prevodu iz grške besede pomeni, da se nekaj dviga nad tlemi, tudi lebdi. Glede nastanka ogromnih skalnih stebrov obstaja več razlag, najverjetnejša teorija pa

je, da so te skale nekoč bile morsko dno, ki je pokrivalo Tesalsko nižino. Zaradi tektonske dejavnosti se je dno nekoliko dvignilo, kasneje skozi milione let pa so potresi, vetrovi in vode le-te preoblikovali v oblike, ki jih vidimo danes. Na teh več kot dvajsetih ogromnih stebrih so že pred davnimi časi živeli ljudje, večinoma samotarski menihi. Leta 1336 sta z gore Atos prišla dva meniha in samo nekaj let kasneje je bil ustanovljen prvi samostan tako rekoč med nebom in zemljo. Kasneje so se mu pridružili še ostali in v njihovem največjem razcvetu v 16. stoletju jih je bilo kar 24. Posebno pomembni so bili ti samostani v času turške okupacije Grčije (1453–1828), ko so bili dejansko center grške kulture in jezika in s tem podpirali boj Grkov za njihovo neodvisnost. Z leti je bilo veliko tega uničeno in podrto, ostalo pa jih je še šest delujočih in enega smo si tudi poglobili ogledali, seveda

Pogled na Olimp iz koče Refugio A.

pa se je bilo nanj potrebno povzpeti iz bližnjega mesteca. Danes do samostanov vodijo strme stezice in zavita stopnišča, nekoč pa so do njih ljudi in material dvigovali s pomočjo škripčevja, vrvi in košar. Leta 1981 so na njih posneli tudi film o Jamesu Bondu – agentu 007. Od leta 1988 je celotno področje Meteore pod Unescovo zaščito in če boste kdaj obiskali ta kraj, boste razumeli, zakaj. Po ogledu tega čudovitega področja smo se vrnili v bližnje mesto, kjer smo zaužili raznoliko in obilno grško večerjo na prostem s pogledom na čudovite orjaške stolpe v ozadju, ki so tudi izdatno osvetljeni. Po večerji je sledila nočna vožnja do solunskega letališča, od koder smo poleteli do Beograda, tam prestopili in nadaljevali polet do Slovenije.

Bojan Rotovnik, vodja tabora Albanija&Grčija 2021

V drugem letu epidemije je bilo vodstvo letošnjega planinskega tabora pred velikim izzivom, saj so bile spomladi, glede na splošno stanje, možnosti za izvedbo relativno majhne. Še posebej zaradi dejstva, da je letošnji tabor delno potekal tudi izven Evropske unije. A junija so se zadeve z množičnim cepljenjem, uvedbo EU potrdil ter sprostitev potovanj toliko izboljšale, da smo se skupaj z albanskim soorganizatorjem vseeno odločili za izvedbo. Čeprav je bilo število udeležencev pod večletnim povprečjem, smo vodniki na končni analizi vseeno ocenili, da je bilo v danih razmerah zelo pozitivno, da smo lahko tabor v tujini z 28 udeleženci sploh izvedli. Odlično nam je služilo tudi vreme, tako da smo program skoraj v celoti realizirali in skladno z možnostmi dodali še kakšno aktivnost, tako da prostega časa na taboru skoraj ni bilo. Vodniki smo ocenili, da je tabor uspel, a kot vedno, smo tudi pri tem, že sedemnajstem taboru PD Šoštanj, pridobili nove izkušnje, ki jih bomo s pridom uporabili pri prihodnjih izvedbah. Kot vodja tabora bi se želel zahvaliti vodnikom za vso pomoč pri izvedbi, planinskima kolegoma Nikuju in Janiju iz Albanije za izvrstno organizacijo in seveda tudi vsem udeležencem za pogum ob prijavi ter za zelo aktivno sodelovanje.

POSTANI ČLAN PD ŠOŠTANJ V 2022

Vse ljubitelje gora in narave tudi v letu 2022 vabimo, da se včlanite v Planinsko društvo Šoštanj in izkoristite vse ponujene ugodnosti, ki vam jih naše članstvo prinaša. Vsi, ki boste poravnali članarino do konca meseca februarja 2022, boste prejeli **simbolično darilo**, zato ne odlašajte ter se včlanite čimprej.

Članarino PD Šoštanj lahko plačate v:

- v društveni pisarni na Koroški cesti 13 (bivši Vrtec Lučka) vsak četrtek od 18. do 20. ure,
- v Cvetličarni Nahtigal na Trgu bratov Mravljakov 1,
- pri inkasantih PD Šoštanj (Jure Grudnik, Janez Kugonič, Vladimira Lepko),
- preko spleta: clanarina.pzs.si.

Vrsta članarine	Opis	Znesek članarine
A	polnoletna oseba – aktivni obiskovalec domačih in tujih gora z največjim obsegom ugodnosti	60,00 €
A/d	družinski popust	54,60 €
B	polnoletna oseba – aktivni obiskovalec domačih in tujih gora z osnovnim obsegom ugodnosti	28,00 €
B/d	družinski popust	22,60 €
B1	osebe, starejše od 65 let, z ugodnostmi B-članov	21,00 €
S+Š	srednješolci in študenti do 26. leta starosti ter mladi, ki niso zaposleni in so brez lastnih dohodkov	18,50 €
S+Š/d	družinski popust	15,00 €
P+O	predšolski in osnovnošolski otroci	8,00 €
P+O/d	družinski popust	6,40 €
P+O**	predšolski in osnovnošolski otroci	3,20 €
Vse	članska izkaznica	2,00 €
P+O	Dnevnik Ringa raja in Mladi planinec	brezplačno

/d Družinska članarina se upošteva v primeru istočasnega plačila članarine za vsaj enega starša in vsaj enega otroka, ki sta iz iste družine.

** Po 1. 9. 2022 se za nove člane planinskih skupin na OŠ in v vrtcu obračuna polovični znesek. Znesek 3,20 € velja za osnovnošolske otroke, ki ne zmorejo plačati članarine, in sicer na predlog strokovnega osebja OŠ (razrednik, šolska svetovalna služba, ...).

ZAKAJ POSTATI ČLAN?

Z včlanitvijo podprete delovanje planinskih društev, alpinističnih, športno-plezalnih in ostalih klubov, združenih v Planinsko zvezo Slovenije, saj je precejšen del članarine namenjen izbranemu društvu.

Člani PZS smo nezgodno zavarovani za opravljanje številnih planinskih in gornjskih dejavnosti. Zavarovanje krije tudi stroške reševanja v tujini s 24-urno asistenco in zdravstveno asistenco za tujino ter zavarovanje zasebne odgovornosti članov PZS.

V slovenskih planinskih kočah prenočujemo ugodneje, s 50- oz. 30-odstotnim popustom. Ugodneje bivamo tudi v več kot 1250 kočah partnerskih organizacij v Evropi in Kanadi.

Številni planinski, plezalni in izletniški vodniki, skupaj s planinskimi zemljevidi ter strokovno in leposlovno literaturo, katerih izdajateljica je Planinska založba PZS, so nam cenovno dostopnejši. Najstarejšo še izhajajočo slovensko revijo, Planinski vestnik, pa si lahko za celo leto naročite s kar četrtinskim popustom.

Kot člani PZS smo v številnih trgovinah z gornjsko in plezalno opremo deležni mnogih ugodnosti. Več o samih ugodnostih si lahko preberete na spletni strani Planinske zveze Slovenije.

Člani Planinskega društva Šoštanj lahko brezplačno koristite našo tehnično opremo (samovarovalni kompleti, čelade, vponke, krplje, vrvi, dereze, cepin, lavinski trojček itd.), si v naši pisarni sposodite kaj od planinske literature, planinskih kart in še marsikaj drugega.

RAVENSKA POT

Ravenska pot je lahka registrirana planinska pot na območju Raven pri Šoštanju. Planinska pot se je na pobudo domačinov planincev leta 2004 tudi uradno označila. Krožna pot večinoma poteka po kolovozih in gozdnih stezah, preko vasi Ravne. Najvišja točka je s 710 metri nadmorske višine tako imenovani Vrholanov vrh, s katerega se odkriva čudovit pogled na celotno Šaleško dolino.

Pohodniki Ravenske poti v letu 2021

Na seznam so uvrščeni pohodniki, ki so na društvo oddali kartonček z zbranimi žigi.

Ime in priimek	Kraj bivanja	Društvo
Jure Grudnik	Šoštanj	Šoštanj
Sara Kolar	Topolšica	Šoštanj
Jan Žičkar	Velenje	/
Blaž Pavič	Celje	/
Karin Požin	Celje	/
Olga Koritnik	Stara Cerkev	/
Ljudmila Marentič	Kočevje	/
Zoran Majnarič	Delnice (HRV)	/
Vida Ofak	Kostel	/
Mateja Breznik	Velenje	/
Andrej Breznik	Velenje	/
Patricija Breznik	Velenje	/
Primož Breznik	Velenje	/
Izidor Furjan	Ptuj	PD Piramida
Željko Kraljič	Crikvenica (HRV)	PD Piramida
Ivan Šporčič	Rijeka (HRV)	PD Piramida
Rok Žunko	Hajdina	PD Piramida
Helena Žunko	Hajdina	PD Piramida

Registracija planinske poti: 25. junij 2004 na pobudo Srečka Potočnika in Franca Vačovnika

Skrbniki poti: Planinsko društvo Šoštanj v sodelovanju s Športnim društvom Ravne

Dolžina poti: 16 km

Čas hoje: 4 ure

Tradicionalni pohod: dan državnosti - 25. junij

Začetek poti: Rekreativsko kulturno središče REKS

Število žigov: 3

Ime in priimek	Kraj bivanja	Društvo
Vesna Devčič	Kraljevica (HRV)	PD Piramida
Neda Turina	Senj (HRV)	PD Piramida
Mirjana Dražul-Kraljič	Crikvenica (HRV)	PD Piramida
Jadranka Furjan	Ptuj	PD Piramida
Jure Martinjak	Kranj	PD Križe
Alenka Martinjak	Kranj	PD Križe
Blanka Martinjak	Kranj	PD Križe
Ivan Martinjak	Kranj	PD Križe
Vid Železnik	Šoštanj	Šoštanj
Nik Šižgorič Hudej	Velenje	Šoštanj
Matej Šigorič	Velenje	Šoštanj
Dušan Horvat	Radovljica	Radovljica
Aljoša Horvat	Radovljica	Radovljica
Slavica Mencin	Ljubljana	
Milan Grudnik	Šoštanj	Šoštanj
Damjan Vertačnik	Šoštanj	Šoštanj
Suzana Vertačnik	Šoštanj	Šoštanj

TRŠKA POT

Leta 1994 je PD Šoštanj ob 90-letnici obstoja markiralo pot po mejah mesta Šoštanj iz časa srednjega veka in jo poimenovalo **Trška pot okoli Šoštanja**. Pot je lahka krožna pot, dolga 12 kilometrov, primerna tudi za družine, saj lahko na posameznih odsekih pot tudi zaključimo in se vrnemo proti Šoštanju.

Ustanovitelj: Planinsko društvo Šoštanj

Otvoritev: 6. 3. 1994

Zahtevnost: lahka planinska pot

Dolžina: 12 km

Trajanje: 4 ure

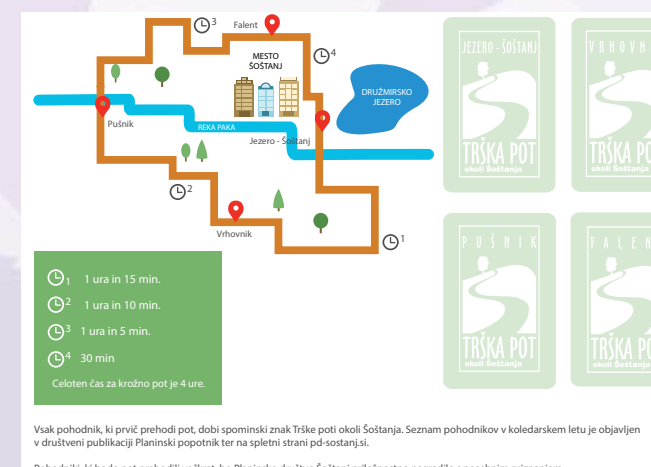
Število žigov: 4

Pohodniki Trške poti v letu 2021

Na seznam so uvrščeni pohodniki, ki so na društvo oddali kartonček z zbranimi žigi.

Ime in priimek	Kraj bivanja	Društvo
Štefan Novinič	Velenje	Velenje
Dragica Črep	Velenje	Šoštanj
Jure Grudnik	Šoštanj	Šoštanj
Neža Klemen	Lokovica	Šoštanj
Ožbej Klemen	Lokovica	Šoštanj
Matej Šižgorič	Šoštanj	Šoštanj
Nik Hudej Šižgorič	Velenje	Šoštanj
Mirjana Guid	Limbuš	Ruše
Nikola Guid	Limbuš	Ruše
Sašo Korotan	Miklavž	Skalca
Blaž Pavič	Celje	Celje - Matica
Karin Požin	Celje	Celje - Matica

Ime in priimek	Kraj bivanja	Društvo
Jure Martinjak	Kranj	PD Križe
Alenka Martinjak	Kranj	PD Križe
Blanka Martinjak	Kranj	PD Križe
Ivan Martinjak	Kranj	PD Križe
Leja Forstnerič	Miklavž	Maribor Matica
Franc Rogan	Velenje	Velenje
Majda Železnik	Šoštanj	Šoštanj
Štefi Podpečan	Šoštanj	Šoštanj
Dušan Horvat	Radovljica	Radovljica
Aljoša Horvat	Radovljica	Radovljica
Milan Grudnik	Šoštanj	Šoštanj
Damjan Vertačnik	Šoštanj	Šoštanj
Suzana Vertačnik	Šoštanj	Šoštanj

Vsak pohodnik, ki prvič prehodi pot, dobi spominski znak Trške poti okoli Šoštanja. Seznam pohodnikov v koledarskem letu je objavljen v društveni publikaciji Planinski popotnik ter na spletni strani pd-sostanj.si.

Pohodniki, ki bodo pot prehodili večkrat, bo Planinsko društvo Šoštanj priložnostno nagradilo s posebnim priznanjem.

NAGRAJENEC NAGRADNE IGRE IZ PLANINSKEGA POPOTNIKA 29 JE:

DAMJAN VERTAČNIK
prejemnik softshell jopiča
znamke Karibu

PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ

Ravenska pot

PODATKI O POHODNIKU:

IME _____

PRIIMEK _____

NASLOV _____

KONTROLNE TOČKE RAVENSKE POTI

REKS

VRHOLANOV VRH
(710M)

ABIDNIK

DATUM PREHOJENE POTI _____

Izpolnjene in žigosane kartončke pošljite na naslov:
PD Šoštanj, Koroška cesta 13, 3325 Šoštanj ali
skenirane na email info@pd-sostanj.si.

Kartončke dobite v društveni pisarni.

PD ŠOŠTANJ IŠČE SODELAVCE

V društvu iščemo sodelavce na naslednjih področjih:

- glavni urednik društvene publikacije Planinski popotnik
- glavni urednik društvenega koledarja
- glavni urednik spletne strani pd-sostanj.si ter njenih družbenih omrežij facebook ter instagram

Če poznate koga ali pa ste sami zainteresirani za katero od zgoraj naštetih funkcij, ne odlašajte in pišite na društveni e-mail naslov info@pd-sostanj.si ali pdsostanj@gmail.com. Kakšne so prednosti in ugodnosti, če se odločite za sodelovanje? Imeli boste možnost delovati v aktivnem in ciljno naravnem društvu, ki vam lahko nudi vse možnosti uveljavljanja svojih idej in kreativnega ustvarjanja. Vljudno vabljeni, da postanete aktiven član Planinskega društva Šoštanj.

PLANINSKI KOLEDAR

Izdelava društvenega koledarja je zelo nevhvalno delo, saj je ob obliki odličnih fotografij potrebno izbrati le nekaj več kot 30 fotografij za oba koledarja. Letos ni bilo enostavno, saj je bila konkurenca res huda.

Fotografije za letošnji koledar so prispevali: **Bojan Rotovnik, Borut Zajc, Darko Čepelnik, Emil Krznar, Klemen Klemen, Marko Borovnik, Mitja Tajnik, Jure Vrhovec in Miha Polh (Šaleški alpinistični odsek), Sara Kolar, Sara Škorjanc, Vladimira Lepko, Stane Švarc, Primož Grudnik, Boris Lesnjak, Anica Stropnik in Vlado Stropnik.** Vsem, ki ste nam poslali slike, se iskreno zahvaljujemo za sodelovanje.

Ob tej priložnosti vas že vladno vabimo k sodelovanju pri izdelavi planinskega koledarja za naslednje leto. Fotografije z letošnjega leta pošljite najkasneje do **5. decembra 2022** na društveni naslov **pdsostanj@gmail.com**. Pri pošiljanju obvezno ne pozabite navesti lokacije ter avtorja vsake posamezne fotografije.

Junij

P	T	S	Č	P	S	N
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

4. 6. - Bivša (1453 m), Bivša (1453) - Italija
 10. 6. - Črna voda (1577 m) - Slovenija
 18. 6. - Črna voda (1577 m) - Slovenija
 25. 6. - Črna voda (1577 m) - Slovenija
 25. 6. - Črna voda (1577 m) - Slovenija

Julij

P	T	S	Č	P	S	N
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

2. 7. - Špica (1577 m) - Slovenija

Avgust

P	T	S	Č	P	S	N
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

6. 8. - Trupica (1577 m) - Slovenija
 13. 8. - Trupica (1577 m) - Slovenija
 20. 8. - Trupica (1577 m) - Slovenija
 27. 8. - Trupica (1577 m) - Slovenija

2022

Planinsko društvo Šoštanj

Iskrena hvala vsem, ki ste soustvarili koledar Planinskega društva Šoštanj za leto 2022.

Januar

P	T	S	Č	P	S	N
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

6. 1. - Planinski valček (1577 m) - Slovenija
 13. 1. - Planinski valček (1577 m) - Slovenija
 20. 1. - Planinski valček (1577 m) - Slovenija

Februar

P	T	S	Č	P	S	N
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29		

12. 2. - Planinski valček (1577 m) - Slovenija
 19. 2. - Planinski valček (1577 m) - Slovenija
 26. 2. - Planinski valček (1577 m) - Slovenija

September

P	T	S	Č	P	S	N
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

13. 9. - Triglav (2864 m) - Slovenija
 20. 9. - Triglav (2864 m) - Slovenija
 27. 9. - Triglav (2864 m) - Slovenija

Oktober

P	T	S	Č	P	S	N
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

10. 10. - Planinski valček (1577 m) - Slovenija
 17. 10. - Planinski valček (1577 m) - Slovenija
 24. 10. - Planinski valček (1577 m) - Slovenija

November

P	T	S	Č	P	S	N
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

5. 11. - Vrh in vrhovi (1577 m) - Slovenija
 12. 11. - Vrh in vrhovi (1577 m) - Slovenija

Marč

P	T	S	Č	P	S	N
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

4. 3. - Obilič (1577 m) - Slovenija
 11. 3. - Obilič (1577 m) - Slovenija
 18. 3. - Obilič (1577 m) - Slovenija

April

P	T	S	Č	P	S	N
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

2. 4. - Planinski valček (1577 m) - Slovenija
 9. 4. - Planinski valček (1577 m) - Slovenija
 16. 4. - Planinski valček (1577 m) - Slovenija

Maj

P	T	S	Č	P	S	N
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

1. 5. - Planinski valček (1577 m) - Slovenija
 8. 5. - Planinski valček (1577 m) - Slovenija
 15. 5. - Planinski valček (1577 m) - Slovenija

December

P	T	S	Č	P	S	N
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

1. 12. - Obilič (1577 m) - Slovenija
 8. 12. - Obilič (1577 m) - Slovenija
 15. 12. - Obilič (1577 m) - Slovenija

2022

Planinsko društvo Šoštanj

www.pd-sostanj.si

2022

Planinsko društvo Šoštanj

www.pd-sostanj.si

OPISI IZLETOV 2022

POHOD »ZDRAVJU NAPROTI« NA GORO OLJKO (733 m)

Datum odhoda: 15. 1. 2022

Vodniki: Bojan Rotovnik, Jure Grudnik

Zahtevnost poti: lahka pot v zimskih razmerah

Čas hoje: 4 ure

Oprema: zimska pohodniška oprema, nepremočljiva obutev

Opis poti: Vabimo vas na 38. zimski pohod Zdravju naproti. Prijeten vzpon na najvišji vrh Ložniškega gričevja in lep razglednik. Kljub temu da je izhodišče pohoda uradno Polzela, Šoštanjčani na Goro Oljko vedno krenemo iz Šoštanja, saj tja preko Lokovice in Velikega Vrha vodi planinska pot, ki jo oskrbuje naše društvo. Na vrhu pri planinskem domu na Gori Oljki (725 m) prejmejo vsi pohodniki v čast praznika sv. Neže trdo kuhano jajce, jubilejni pohodniki pa tudi priznanja za 10-, 20- in 30-kratno udeležbo na pohodu. Zelo primeren izlet za nabiranje kondicije v zimskih dneh. Lepo vabljeni!

POHOD PO ŠILJEVIH VLAKAH NA SMREKOVEC (1.577 m)

Datum odhoda: 12. 2. 2022

Vodniki: Igor Rezman, Vlado Stropnik

Zahtevnost poti: lahka pot v zimskih razmerah

Čas hoje: 5 ur

Oprema: zimska pohodniška oprema, nepremočljiva obutev

Opis poti: Tradicionalni zimski pohod na Smrekovec organiziramo v spomin na našega člana in vodnika Milana Pogorelnika po gozdnih poteh, ki jih je imel on najraje. Pohod bo potekal v soorganizaciji PD Velenje – sekcija Topolšica in PD Šoštanj. Organizatorji med pohodom pripravimo nekaj presenečenj. Zimski pohod bomo začeli pri Enciju, od koder se bomo po večnamenskih gozdnih poteh povzpeli do glavne makadamske ceste. Po vzhodnem grebenu se bomo vzpeli do vrha Smrekovca, sledil bo sestop po markirani poti do Doma na Smrekovcu in povratek do izhodišča.

POHOD PO GABERŠKI POTI

Datum odhoda: 20. 2. 2022

Vodniki: Igor Rezman, Marko Borovnik, Zvonko Koželjnik

Zahtevnost poti: lahka pot v zimskih razmerah

Čas hoje: 4 ure

Oprema: zimska pohodniška oprema, nepremočljiva obutev

Opis poti: Kot že samo ime pove, pot poteka po mejah Krajevne skupnosti Gaberke, trasa pa se zaradi posledic rudarjenja včasih tudi spremeni in pomakne nekoliko proti severu, kar jo dela še bolj zanimivo. Začetek pohoda bo v nedeljo, 21. februarja 2021, zgodaj popoldan, pri Gasilskem domu Gaberke. Najprej se bomo povzpeli na Pristavo mimo prve izmed dveh večjih domačij, ki nas čakata na poti (Apat). V nadaljevanju se bomo spustili proti Velunji, nato pa nas zopet čaka vzpon proti Plešivcu in k drugi domačiji na Čančevem vrhu. Čaka nas še Ležen, kjer so posledice rudarjenja najbolj vidne in Družmirsko oz. sedaj že tudi »Gaberško jezero« vsako leto večje. Po končanem pohodu vas seveda vabimo na planinski čaj in domači kruh, najmlajši in najstarejši pohodnik pa prejmeta nagrado. Pot je krožna, primerna za vse, za njo pa potrebujemo 3–4 ure zmerne hoje. Potrebujemo planinsko obutev in oblačila, primerna vremenu.

IZLET NA ČEMŠENIŠKO PLANINO (1.205 m)

Datum odhoda: 6. 3. 2022

Vodniki: Igor Rezman, Matej Kortnik

Zahtevnost poti: lahka pot v zimskih razmerah

Čas hoje: 5 ur

Oprema: zimska pohodniška oprema, nepremočljiva obutev

Opis poti: Lansko leto smo zimski marčevski izlet zaključili na sedlu Podmeja, tako na grobo rečeno nekje na sredini med Mrzlico in Čemšeniško planino. Če bi bilo poletje in dan daljši, bi nas

verjetno še kar potegnilo naprej. In ker ni šlo naprej lani, gremo proti Čemšeniški planini letos. Pot nas bo vodila od Podmeje najprej čez Podmejski in Mali vrh do zaselka Pugled. Od tam naprej bomo nadaljevali proti Partizanskemu Vrh in Vrhem. Od tam sledi še ciljni vzpon proti Črnemu vrhu (1192 m), ki je najvišji vrh Čemšeniške planine. Sledi še 10 min spusta in smo pri Domu dr. Franca Goloba na Čemšeniški planini, ki je naš prvi cilj na poti. Od tod sledi spust v smeri proti Prvinam, kjer stoji dom Centra šolskih in obšolskih dejavnosti OE Prvine. S Prvin bomo nadaljevali proti vasi Šentgotard in od tam do Trojan, kjer bomo zaključili izlet, ni prav daleč. Mogoče si bomo lahko privoščili tudi krofe. Lepo vabljeni na zimsko potepanje po zasavskih hribih!

POHOD NA TOJZLOV NA KOZJAKU (703 m)

Datum odhoda: 19. 3. 2022

Vodniki: Marko Borovnik, Janez Kugonič

Zahtevnost poti: lahka pot

Čas hoje: 6 ur

Opis poti: Kozjak je razmeroma ozko, dolgo in zelo razčlenjeno obmejno dravsko hribovje vzdolž državne meje med Avstrijo in Slovenijo ter razdeljeno na več posameznih skupin z nadmorskimi višinami do okoli 1.000 m. Najvišji vrh je Kapunar (1.050 m), med glavnimi vrhovi pa je tudi Žavcarjev vrh (915 m). Mi bomo po krožni poti osvojili slednjega skupaj z malo nižjim Tojzlovim vrhom, kjer je tudi postavljena planinska koča (Planinski dom Kozjak). Pot bomo pričeli pri Šoberjevem dvoru v bližini kraja Brestnica. Najprej se bomo povzpeli na Tojzlov vrh, nato pa se bomo spustili na drugo stran do Šikerja. Čaka nas vzpon na glavni vrh poti – Žavcarjev vrh in obisk koč v bližini vrha. Pot bomo končali v bližini izhodišča, in sicer v Spodnjem Rušniku. Hoje je za 6 ur, možno pa se bo ustaviti in si ogledati tudi t. i. srce med vinogradi v Svečinskih gorah.

POHOD NA HRVAŠKEM: SISOL (835 m), PLOMINSKA GORA

Datum: 2.–3. 4. 2022

Vodniki: Vlado Stropnik, Andreja Konovšek Jalen

Zahtevnost poti: lahka pot

Čas hoje: 1. dan 6 ur, 2. dan 5 ur

Oprema: pohodniške palice, dobri čevlji

Opis poti: Sisol je gora v Istri. Kljub svoji skromni nadmorski višini (835 m) daje vtis mogočne gore. S svojimi prostranimi pobočji in dolgim vršnim grebenom tvori del goske pregrade, ki ločuje vzhodno istrsko obalo od notranjosti istrskega polotoka. Planinci uvrščamo Sisol kar v območje grebena Učke. Omenjeno območje, ki meri približno 160 kvadratnih kilometrov, je bilo leta 1999 proglašeno za naravni park. Hrvatje ga imenujejo Park prirode Učka. Našo ciljno goro bomo osvojili iz slikovitega priobalnega kraja Brseč. Po približno treh urah zmerne hoje bomo dosegli vršni greben Sisola, ki nam bo v primeru lepega vremena postregel z lepimi razgledi na Kvarner in njegove otoke na vzhodu in na notranjost Istre s Čepičkim poljem na zahodu. O zanimivi zgodovini slednjega bomo na vrhu rekli nekaj besed. Nadaljevali bomo proti jugu in po treh urah sestopili v Plomin oziroma na obalo Plominskega zaliva. Tu bomo v enem od tamkajšnjih hotelov prenočili. Naslednji dan bomo obiskali še območje Plominske gore, ki leži vzhodno od Plomina. Omenjena gora je planotast kraški svet, v pomladanskem času obdarjen s cvetjem, zato ji rečejo tudi cvetlični raj Istre. Ker tu še nismo bili na ogledu, ne moremo napisati podrobnosti, predvidevamo pa približno peturni pohod. Če želite spoznati nove lepote Istre, se nam pridružite.

PRVOMAJSKI IZLET: ZASAVSKO HRIBOVJE – ROVIŠKOVEC IN ZASAVSKA SVETA GORA

Datum: 1. 5. 2022

Vodniki: Vlado Stropnik, Filip Vrabič, Jure Drev

Zahtevnost poti: lahka pot

Čas hoje: 5 ur

Oprema: pohodniška za sredogorje

Opis: Na letošnji prvomajski izlet

se bomo podali v Zasavsko hribovje. Na to, nam bližnje področje, ne zahajamo poredko, pa vendarle se vedno najde kakšen vrh, kjer še skupaj nismo bili. Izbrali smo torej Roviškovec. Vrh spada v bolj zahodni del omenjenega hribovja. Zahodno od njega se nahaja nam mnogo bolj znana Zasavska Sveta gora. Naš pohod bomo pričeli iz smeri Izlak. Nekoliko neobičajna pot je označena in se zložno vzpenja predvsem po gozdu, vse do križišča planinskih poti za prej omenjeno Zasavsko Sveto goro. Zadnji del poti, ki nas pripelje na vrh, je bolj strm in traja samo petnajst minut. Predvidevamo, da bomo za celoten vzpon porabili slabi dve uri hoje. Vrh je poraščen z gozdom in ni zelo razgleden. Se pa na vrhu nahajajo klopca, žig in vpisna knjiga. V nadaljevanju se bomo vrnili do prej omenjenega križišča planinskih poti in po kakšnih dvajsetih minutah hoje prispeli do planinskega doma na Zasavski Sveti gori. Upajmo, da se bo na prazničen dan tu dogajalo kaj zanimivega in nam popestrilo izlet. Vsekakor pa si bomo ogledali farno cerkev Svete matre božje, pokopališče in ostale znamenitosti okoli nje. Tu bomo v primeru lepega vremena poplačani za slabši razgled z Roviškoveca. Po daljšem postanku bomo sestopali po planinski poti v smeri Vač. Ampak samo v primeru, da nas bo zadosti in bomo imeli avtobus. Če bomo z lastnim prevozom, se bomo vrnili na izhodišče, ampak po drugi, neoznačeni in zelo prijetni poti.

POHOD PO POTEH XIV. DIVIZIJE: ANDREJEV DOM NA SLEMENU (1.096 m)–ŽLEBNIK (760 m)–BELE VODE (791 m)–SMREKOVEC (1.577 m)

Datum: 28. 5. 2022

Vodniki: Bojan Rotovnik, Jure Grudnik, Monika Tajnik, Filip Vrabič, Vlado Stropnik, Janez Kugonič

Zahtevnost poti: lahka pot

Čas hoje: 6 ur

Oprema: osnovna planinska

Opis: Planinska društva, ki skrbijo za planinsko obhodnico po poteh XIV. divizije, vsako leto pod okriljem Savinjskega MDO organizirajo pohod po posamezni etapi te obhodnice, ki

poteka od vasi Sedlarjevo ob reki Sotli na slovensko-hrvaški meji in vse do vasi Ljubenske Rastke. V letu 2022 bo potekal že 10. tovrstni pohod oz. 10. etapa obhodnice, in sicer od Andrejevega doma na Slemenu (1.096 m) mimo Žlebnika (760 m) in Belih Vod (791 m) do Doma na Smrekovcu (1.377 m) oz. za vse zainteresirane tudi do vrha Smrekovca (1.577 m). Ta etapa poti XIV. divizije poteka po planinskih poteh v skrbništvu PD Šoštanj, zato je društvo tudi soorganizator pohoda.

Tovrstnih pohodov se udeležujejo planinci iz večine planinskih društev Savinjskega MDO, zato so precej množični. Vodniki PD Šoštanj bodo zadolženi za vodenje pohodnikov, društvo pa bo pripravilo tudi različne aktivnosti za popestritev pohoda. Zaključek bo pri Domu na Smrekovcu, kjer bo izveden spremljevalni program ter pogostitev pohodnikov. Ko bodo med soorganizatorji usklajene vse podrobnosti, bo objavljen tudi uradni razpis pohoda z vsemi potrebnimi informacijami.

TURA V ITALIJI: BREŠKI JALOVEC (1.613 m), BRINICA (1.636 m)

Datum: 4.–5. 6. 2022

Vodniki: Matej Kortnik, Igor Rezman

Čas hoje: 7–8 ur

Težavnost: lahka pot, nekatera mesta deloma zahtevna

Opis: Oba vrhova ležita na enem najdaljših grebenov v Julijskih Alpah med Kobaridom in Huminom, kjer na slovenski strani kraljuje Stol (1.673 m), na italijanski pa Veliki Karman (1.709 m). Po grebenu smo v preteklih letih že izvedli dva izleta, in sicer vzpon na Stol in Muzce (2.017). Sedaj bomo nadaljevali tam, kjer smo na zadnji turi končali (Breški Jalovec), in se podali še malce bolj proti zahodu vse do Brinice, mogoče pa tudi do Velikega vrha (1.556 m). Hojo bomo začeli v Brezjah (Italija), ki ležijo zahodno od Breginja na južni strani našega ciljnega grebena. Greben bomo dosegli v sedlu vzhodno od Breškega Jalovca, od koder je do vrha še četrta ure. Po uživanju na vrhu bomo

nadaljevali po grebenu na zahod, ki se ves čas malce dviga in spušča, in bomo kmalu dosegli Lanževico (1.615 m). Sledi malce večji spust do sedla Križ in od tam zopet vzpon nazaj do Brinice. Sledi spust v sedlo na zahodni strani vrha. Na sedlu pa bomo videli, ali nam bo ostalo dovolj časa še za vzpon na Veliki vrh ali pa bomo takoj nadaljevali spust v Viskoršo, kjer bomo zaključili svoj izlet, kar se tiče hoje.

Izlet bo potekal dva dni zaradi vožnje, ki jo je preveč, da bi lahko v enem dnevu prevozili razdaljo v obe smeri in še opravili vzpon. Prvi dan bomo opravili vožnjo do Breginjskega kota, tam opravili še kakšen krajši izlet ali si ogledali kakšno drugo zanimivost v tej najbolj zahodni dolini v Sloveniji. Naslednji dan pa bomo zgodaj zjutraj začeli s hojo, ki jo bomo končali zgodaj popoldne, tako da nam bo ostalo dovolj časa, da pridemo domov do večera.

DAN SLOVENSКИH PLANINCEV V KAMNIKU

Datum odhoda: 11. 6. 2022

Vodniki: Bojan Rotovnik, Filip Vrabič

Zahtevnost poti: na voljo bodo izleti različnih težavnosti

Čas hoje: odvisno od izbire poti

Oprema: planinska, odvisna od izbranega izleta

Opis: V letu 2022 bo Dan slovenskih planincev potekal v soboto, 11. junija, v Kamniku oz. njegovi okolici, saj je poleg Planinske zveze Slovenije soorganizator te aktivnosti tudi PD Kamnik. Planinsko društvo Šoštanj bo skupaj z drugimi zainteresiranimi društvi iz Šaleške doline organiziralo skupni prevoz na to tradicionalno vseslovensko aktivnost, ki vsakokrat pritegne množico planincev iz celotne Slovenije. Podrobnejši opis bo pripravljen po objavi programa aktivnosti Dneva slovenskih planincev 2022, kjer bodo določeni izleti različnih zahtevnosti, ki se jih lahko vsak udeleži po lastni izbiri. Določena bo tudi lokacija zaključka pohoda, kjer so vedno na voljo številne aktivnosti, kjer vsak ljubitelj gora najde nekaj zase. Pomemben del vsakoletnega Dneva slovenskih planincev je tudi srečanje s

planinskimi znanci iz drugih društev ter priložnost za spoznavanje novih, s katerimi se lahko dogovorimo za kakšno skupno planinsko aktivnost.

POHOD PO RAVENSKI POTI

Datum odhoda: 25. 6. 2022

Vodniki: Jure Drev, Monika Tajnik, Peter Čeh

Zahtevnost poti: lahka pot

Čas hoje: 5 ur

Oprema: pohodne palice

Opis: Ravenska pot je obhodnica okoli Raven pri Šoštanju. Planinska pot je bila urejena in registrirana leta 2004, ko je po njej, ob otvoritvi 25. junija, potekal tudi prvi pohod. Pot poteka večinoma po kolovozih in gozdnih stezah. Najvišji vrh je s 710 metri nadmorske višine Vrholanov vrh, s katerega se odkriva čudoviti pogled na celotno Šaleško dolino. Že tradicionalno PD Šoštanj v sodelovanju s ŠD Ravne vsako leto organizira pohod po tej 16 km dolgi poti. Nekje na dobri polovici prehojene poti je organizirano tudi družabno srečanje pri kmetiji Abidnikovih, za katerega poskrbi ŠD Ravne.

SKUPNA AKCIJA ŠALEŠKIH PLANINSKIH DRUŠTEV »VARNO V GORE«

Datum odhoda: 2. 7. 2022

Vodniki: Jurij Drev, Jure Grudnik, Janez Kugonič, Monika Tajnik

Zahtevnost poti: različne zahtevnosti

Čas hoje: odvisno od izbire poti

Oprema: oprema za visokogorje

Opis: Na pobudo planinskih vodnikov iz planinskih društev Šaleške doline smo v letu 2002, ki je bilo s strani Združenih narodov razglašeno za mednarodno leto gora, prvič organizirali skupno akcijo šaleških planinskih društev, in sicer z namenom, da spodbudimo organizirano zahajanje v gore skupaj s planinskimi vodniki ter tako dodamo kanček k zmanjšanju onesnaževanja, ki ga povzročimo z osebnimi vozili v gorskem svetu in tudi opozorimo udeležence na varno hojo v gorah. Akcijo tokrat organizira PD Velenje. Pred vami je tako sedaj že 19. izdaja akcije. Vodniki upamo, da se vidimo v čim večjem številu.

TRUPEJEVO POLDNE (1.931 m)

Datum odhoda: 6. 8. 2022

Vodniki: Vlado Stropnik, Jure Grudnik, Roman Branc

Zahtevnost poti: zahtevna pot

Čas hoje: 6–7 ur

Oprema: pohodniška, pohodne palice

Opis: Omenjena gora leži v zahodnem grebenu Karavank. Nanjo je bila v preteklih letih dvakrat razpisana planinska tura, ampak je vedno zaradi nesrečnih naključij odpadla. Po ponovnem ogledu področja smo prišli do zaključka, da je vredno poskusiti še v tretje. Izhodišče naše ture je vas Srednji Vrh nad Gozdom Martuljkom. Do tu bi se pripeljali z lastnim prevozom, ker je cesta iz doline za avtobuse zaprta. Pešpot v nadaljevanu vodi severno od omenjenega kraja po soteski potoka Jerman. V svojem gornjem delu, že neposredno pod južnimi pobočji naše ciljne gore, se pot preusmeri proti vzhodu po idilični visokogorski dolinici, imenovani Železnica. Bog ve, zakaj? Od zatrepa omenjene doline do vrha je še pol ure zmerne vzpona. Na vrhu, kjer je bolj malo prostora, stoji umetniško izdelan križ z napisanim slovenskim in avstrijskim imenom gore. Občudujemo pa lahko tudi zelo lep razgled na koroško mesto Beljak in Ziljsko dolino in seveda na venec Martuljskih gora na južni strani. Nadaljevali bomo zahodno po državni meji do pašne Blekove planine, kjer stoji prav lepa pastirka koča, verjetno v lasti Avstrijcev. Po krajšem počitku krenemo južno po travniku navzdol in ponovno v Železnici sklenemo krog. Vračamo se seveda v smeri prihoda po soteski potoka Jerman do našega izhodišča v Srednjem Vrh. Pot ni označena. Tura je zelo lepa in drugačna, zato pričakujemo vašo udeležbo. Pot je v večjem delu lahka, na krajših odsekih malo zahtevnejša.

STEGOVNIK (1.692 m)

Datum odhoda: 20. 8. 2022

Vodniki: Igor Rezman, Marko Borovnik

Zahtevnost poti: zelo zahtevna označena pot

Čas hoje: 8 ur

Oprema: čelada, pas, samovarovalni komplet

Opis poti: Stegovnik je 1.622 m visok hrib v Karavankah, med Jezerskim in Tržičem. Že lani smo ga hoteli osvojiti, ampak se nekako ni izšlo. Pot bomo začeli pri Domu pod Storžičem, skozi Javorniški preval, po zahtevni poti na vrh Stegovnika. Imel sem v mislih, da bi ga celo prečili in zaključili pri kmetiji Rezman. Ampak to bo stvar dogovora. Zanimivo je tudi to, da pot vodi skozi okno. Pustimo se presenetiti! Se vidimo.

TRIGLAV (2.864 m)

Datum odhoda: 11.–12. 9. 2022

Vodniki: Igor Rezman, Jure Grudnik, Bojan Rotovnik, Monika Tajnik

Zahtevnost poti: zelo zahtevna označena pot

Čas hoje: 1. dan – 8 ur, 2. dan – 6 ur

Oprema: čelada, samovarovalni komplet

Opis poti: Kar nekaj časa je že minilo, kar smo bili skupaj na Triglavu. Zato smo se v letošnjem letu odločili, da ga zopet osvojimo. Znan je po tem, da nas vodi več poti proti vrhu. Kakšno pot bomo izbrali, bomo videli na osnovi prijavljenih udeležencev. Ali pač nekaj za namig, mogoče čez Prag ali iz Kota, mogoče pa po najlažji s Pokljuke. Prespali bi na Staničevi koči ali na Planiki. Seveda moramo tudi upoštevati pravila druženja in vsa ostala pravila. Toliko zaenkrat, se vidimo z veliko mero dobre volje.

PLANINSKI POHOD NA SMREKOVEC (1.577 m) OB OBČINSKEM PRAZNIKU IN DAN SMREKOVCA

Datum odhoda: 25. 9. 2022

Vodniki: Janez Kugonič, Jurij Drev

Zahtevnost poti: zahtevno brezpotje, lahka pot

Čas hoje: 5 ur

Oprema: pohodne palice

Opis poti: Planinsko društvo Šoštanj na pobudo in v soorganizaciji Občine Šoštanj že vse od leta 2001 ob občinskem prazniku organizira vsakoletni pohod na najvišji vrh naše občine, Smrekovec (1.577 m). Do leta 2013 je bila to tudi ena izmed aktivnosti, ki jih je v okviru Dnevov

rekreacije organizirala Športna zveza Šoštanj. V letu 2017 pa smo tradicionalni pohod na Smrekovec v dogovoru z župani treh občin: Šoštanja, Črne na Koroškem in Ljubnega ob Savinji, ki se stikajo na Smrekovškem pogorju, in društvi, združenimi v Naravovarstveni zvezi Smrekovec, razširili na skupno druženje na Smrekovcu, ki smo ga poimenovali DAN SMREKOVCA. Na tej priložnosti se lahko prebivalci vseh treh občin in seveda vsi ostali ljubitelji gora udeležijo enega izmed pohodov, ki jih organiziramo do Doma na Smrekovcu iz različnih smeri. Poleg tega pa lahko v okviru različnih aktivnosti bolje spoznajo Smrekovsko pogorje z naravovarstvenega vidika, saj je to tudi območje posebnih naravnih vrednot.

PLANINSKI TABOR ZA ODRASLE – PO NAJVIŠJIH VRHOVIH OTOKOV DALMACIJE

Datum: 8.–15. 10. 2022

Vodniki: Matej Kortnik, Janez Kugonič, Vlado Stropnik, Monika Tajnik

Čas hoje: vsak dan 4–6 ur

Težavnost: lahka pot

Opis: Na letošnjem taboru bomo poleg obilo planinarjenja užili tudi veliko trenutkov na morju in ob njem, saj bo naš hotel ladja, ki nas bo prevažala z otoka na otok. Začnemo v Splitu, od koder se odpeljemo na Hvar, kjer bomo že prvi dan naredili vzpon do trdnjave nad mestom, ki je tudi lep razglednik na mesto in otoke zahodno od Hvara. Naslednji dan sledi vzpon na najvišji vrh Hvara, še naslednji dan na najvišji vrh Visa, potem Lastova. Za Lastovim sledi obisk otoka Mljet, kjer si bomo ogledali Nacionalni park Mljet in pa seveda opravili tudi vzpon na gore vzhodno od parka. Sledi majhen skok na celino, in sicer na Pelješac, kjer se bomo povzpeli na Sv. Ilijo (961 m). Sledi kratek obisk Korčule in za predzadnji dan ostane še najvišji vrh jadranskih otokov – Vidova gora (778 m) na Braču. Zadnji dan končamo z izkrcanjem v Splitu.

POHOD PO TRŠKI POTI OKOLI ŠOŠTANJA OB PRAZNIKU MESTA ŠOŠTANJ

Datum: 15. 10. 2022

Vodniki: Jure Grudnik, Monika Tajnik, Bojan Rotovnik

Zahtevnost poti: lahka

Čas hoje: 5 ur

Opis: Pohod po Trški poti okoli Šoštanja je tradicionalni pohod PD Šoštanj od leta 1994, ko je društvo praznovalo svojih 90 let delovanja. Od leta 2012 ga prirejamo skupaj s Krajevno skupnostjo Šoštanj v začetku meseca oktobra, ko je pohod tudi del praznovanja praznika mesta Šoštanj. Trška pot je lahka planinska pot v naši neposredni bližini. Planinsko društvo jo je uredilo z namenom, da se prikaže mejni obseg nekdanjega trga Šoštanj. Leta 2000 je izšla zloženka o Trški poti okoli Šoštanja, v letu 2003 Turistična karta Občine Šoštanj, na kateri je podrobno predstavljena tudi Trška pot, ter nato leta 2004 poseben kontrolni kartonček v obliki razglednice, na katerem je prostor za žige, ki se nahajajo na naslednjih kontrolnih točkah: v Ribiški koči ob Družmirskem jezeru, pri kmetu Vrhovniku v Lokovici, pri kmetu Pušniku (Rogeljšku), pred Rotovnikovo jamo v Skornem in pri Falentu v Lajšah. V letu 2018 je bil kontrolni kartonček osvežen. Tudi letos bomo izvedli pohod v dveh variantah, in sicer:

1. varianta je pohod po celotni trasi. Pohod se prične ob 9. uri z zbirališčem ob otroškem igrišču Tresimirjev park v Šoštanju. Pohod po celi poti traja 4–5 ur.
2. varianta je za vse tiste, ki vam je celotna pot predolga, zato imamo pripravljeno krajšo varianto. Vabimo vas, da se nam ob 11. uri pridružite pri kipu Marije na Trgu bratov Mravljak, od koder se bomo odpravili proti Pustemu gradu, kjer se bomo pridružili ostalim pohodnikom in skupaj z njimi prehodili pot do zaključne točke. Hoje je za 2 uri.

IZLET V NEZNANO**Datum odhoda:** 5. 11. 2022**Vodniki:** Marko Borovnik, Janez Kugonič

Zahtevnost: lahka označena pot
Opis: Kot vsako leto se bomo s PD Šoštanj ob koncu leta odpravili na nekakšen neuradni zaključek planinske sezone – na izlet v neznano. Organizatorji izleta se vedno potrudimo, da najdemo manj znane, pa vendar zelo zanimive planinske poti lahke težavnostne stopnje za 3 do 5 ur hoje. Na izletu je več časa namenjenega tudi druženju, ogledovanju lokalnih znamenitosti in drugega. Potrudimo se tudi, da pripravimo tako malico med hojo (vključeno v ceno) kot tudi pozno kosilo (vključeno v ceno). Kje se bomo potepali to leto, boste izvedeli, če se nam boste pridružili.

IZLET V SLOVENSKE GORICE**Datum odhoda:** 19. 11. 2022**Vodniki:** Igor Rezman, Jure Drev

Zahtevnost: lahka označena pot
Opis: Slovenske gorice s površino dobrih 1000 km² predstavljajo največje slovensko gričevje. Ležijo v severovzhodni Sloveniji in se geografsko delijo na Zahodne, Osrednje in Vzhodne Slovenske gorice. Mi bomo prehodili zahodni del tega gričevja, v katerem se nahaja tudi najvišji grič – Plački vrh (510 m). Pot bomo pričeli v Šentilju in se preko griča Brloga, kjer se bomo priključili na pot po Svečinskih gorah, povzpeli na Plački vrh. Od tam je z mogočnega razglednega stolpa čudovit razgled na celotno pokrajino vse do alpskega sveta. Nato se bomo spustili mimo maloobmejnega prehoda Plač v grapo Plačkega potoka, hodili pa bomo tik ob meji. Ogledali si bomo kraj Svečina, prehodili pa tudi znamenito srce med vinogradi v Svečinskih gorah, ki je vsekakor vredno ogleda. Hodili bomo 5–6 ur.

IZLET OD MIKLAVŽA DO MIKLAVŽA**Datum odhoda:** 3. 12. 2022,**Vodniki:** Andreja Konovšek Jalen, Monika Tajnik**Zahtevnost poti:** lahka pot v zimskih razmerah**Čas hoje:** 5 ur**Oprema:** zimska pohodniška oprema, nepremočljiva obutev, palice

Opis poti: Z udeležbo na tem izletu boste imeli zadnjo možnost, da se odkupite svetemu Miklavžu in mu v upanju, da vam bo kaj prinesel, po izletu napišete pismo. Potepali se bomo pod Kriško goro in Storžičem, tako da bomo pričeli pri enem in končali pri drugem (svetem) Miklavžu. Lepih razgledov na hribe in Gorenjsko ter zanimivosti na poti ne bo manjkalo, za dobro voljo in dober korak pa bomo poskrbali sami. Lepo vabljeni z nami!

**TRADICIONALNI ZIMSKI POHOD
TOPOLŠICA–SLEME (1.096 m)****Datum odhoda:** 26. 12. 2022 ob 8. uri**Vodniki:** Bojan Rotovnik, Jure Grudnik, Matej Kortnik in Andrej Veternik**Zahtevnost:** lahka pot v zimskih razmerah**Čas hoje:** 5–6 ur

Opis poti: Tradicionalni pohod PD Šoštanj na državni praznik dan samostojnosti in enotnosti bo v letu 2022 organiziran že štirinajstič in bo skladno s tradicijo zadnjih nekaj let ponovno potekal malce drugače kot v preteklih letih. Zato bo udeležba zanimiva tudi za redne udeležence teh pohodov, saj bodo mogoče spoznali še kakšno do sedaj nepoznano stezo.

Izhodišče ostaja enako, in sicer se bomo pohodniki ob 8. uri zbrali pri Gasilskem domu Topolšica. Iz Topolšice (380 m) se bomo mimo doma Zimzelen in nato po stezah in gozdnih vlakah po pobočjih Loma povzpeli neposredno na vrh planote Lom in v bližini opuščene kmetije Dražnik nadaljevali po gozdnih vlakah, stezicah in travnikih do najvišjega vrha Loma, Lomek (884 m). Po skupinski fotografiji sledi spust mimo kmetije Ravs in naprej po travniku in skozi gozd do kmetije Bank. Od tam nadaljujemo po lokalni cesti proti kmetiji Žlebnik, od koder sledi zadnji vzpon mimo Orla do Andrejevega doma na Slemenu (1.096 m), kjer bo daljši odmor.

Po okreplilu se bomo spustili po planinski poti mimo Orla proti vasi Zavodnje in pri Kopinu vstopili na avtobus, kar pomeni dobre pol ure hoje od planinske kočice. Avtobus bo udeležence pohoda peljal nazaj do Topolšice in nato preko Šoštanja in Pesja do Velenja.

Za udeležbo na pohodu je potrebna primerna psihofizična pripravljenost in planinska oprema za lažje zimske planinske pohode. Udeležencem pohoda priporočamo, da za prihod na zbirno oz. izhodiščno mesto uporabijo javni potniški promet, saj je ura začetka pohoda prilagojena tako, da je možen prevoz do izhodišča z lokalnim avtobusom iz Velenja (odhod 7.20), Pesja (odhod ob 7.30) ali Šoštanja (odhod 7.37).

**KRAJEVNA
SKUPNOST
GABERKE****GABERKE 101
3325 ŠOŠTANJ****PODPORNIK
PD ŠOŠTANJ****KMETIJSKA
ZADRUGA ŠALEŠKE
DOLINE****METLEČE 7
3325 ŠOŠTANJ****PODPORNIK
PD ŠOŠTANJ****MALA OJSTRICA IN KOROŠICA**

Zaradi zahtevnih organizacijskih pogojev pri organizaciji planinskih aktivnosti v tujini se je načrtovan izlet v Rezijo prestavil na prihodnja leta. Društvo se je namesto tega odločilo organizirati izlet v Kamniško-Savinjske Alpe, odločitev kam pa ni bila težka, saj v zasilni planinski koči na Korošici čez poletje dela član in vodnik PD Šoštanj Filip Vrabič in ta destinacija je bila tako ena izmed obveznih postojank na izletu.

Ob 6. smo se z manjšim avtobusom odpeljali iz Šoštanja mimo Luč in kmetije Planinšek do križišča pod Planino Ravne na 1.400 m, kjer je bil začetek našega pohoda. Po gozdni poti smo se odpravili do Planine Ravne, kjer so nas kot prve obiskovalce tistega dne pri koči, radovedno iz ograde opazovali tudi pujski. Nadaljevali smo do Planine Dolga trata pod južnimi pobočji Dleskovca in tam prisluhnili vodniku Vladu, ki nam je razlagal, kateri hribovi so vidni v okolici, in se nato v pričakovanju celotnega dne odpravili naprej. Po poti smo občudovali lepoto naših hribov, saj

nam je dan postregel s čudovitimi razgledi in naša naslednja točka je bila Molička peč s krajšim postankom. Molička peč je znana po obnovljeni kapelici sv. Cirila in Metoda in je bila v času izgradnje leta 1898 najvišje ležeča kapelica na območju današnje Slovenije. Nekaj metrov pod kapelico je tudi Kocbekovo zavetišče pod Ojstrico, ki je prva slovenska planinska kočica v Savinjskih Alpah ter druga v Sloveniji. Kljub temu slovesu smo Moličko peč nekateri obiskali šele prvič. Očarali so nas razgledi na široka in zelena pobočja Dleskovške planote, strma pobočja Krofičke na drugi strani Robanovega kota in visoka stena Ojstrice.

Po krajšem počitku smo se odpravili na Malo Ojstrico, neizrazit vrh na 2.013 m. Po obveznem skupinskem slikanju smo nekateri vseeno malo pogledovali proti Ojstrici in se spraševali: »Kaj, če skočimo še na Ojstrico, ko pa smo vendar tako blizu?« Ampak plan je plan! Na Ojstrico gremo drugič, na vrsti je bil Kocbekov dom na Korošici in obisk Filipa, kjer smo imeli daljši počitek. Žal je Kocbekov dom leta 2017 pogorel, tako da je sedaj na planini postavljena nadomestna planinska kočica, ki s ponudbo

hrane in pijače prav nič ne zaostaja za ostalimi kočami. Predvsem pa ima kočica energičnega in nasmejanega oskrbnika Filipa. Korošica je znana tudi po najvišjem nogometnem igrišču v Sloveniji in običajno vsako leto v avgustu poteka tam turnir v nogometu. Letos se je odvijal le dan pred našim obiskom. V zgodnjih popoldanskih urah smo se poslovili od Filipa in s hojo nadaljevali preko sedla Prag ter mimo gorskega jezera v obliki srca Vodotočnik, ki se nahaja pod Desko in Tolstim vrhom na Dleskovški planoti.

Čakal nas je le še spust preko grebena Deske in Lastovca, kjer so še danes vidne posledice obsežnega požara iz leta 2003, in tako smo v poznem popoldnevu po prehojenih 14,5 km in skoraj osmih urah hoje prispeli na parkirišče Podvežak, ki je bilo tudi cilj našega pohoda. Ob odličnem vodenju, super družbi in prekrasnem vremenu je dan minil kar prehitro in med udeleženci se je že slišalo vprašanje: »Kam pa na naslednji izlet?«

Romana Slemenšek

PLAN AKTIVNOSTI 2022

Datum	Aktivnost	Zahtevnost	Tip	Vodniki
6. 1. 2022	1. planinski večer: Izdaja Planinskega popotnika	Planinski večer	Potopis	Jure Grudnik
15. 1. 2022	Pohod "Zdravju naproti" na Goro Oljko (733 m)	Pohod	Lahka pot v zimskih razmerah	Bojan Rotovnik, Jure Grudnik
12. 2. 2022	Pohod po Šilijevih vlakah na Smrekovec (1577 m)	Pohod	Lahka pot v zimskih razmerah	Igor Rezman, Vlado Stropnik
17. 2. 2022	2. Planinski večer	Planinski večer	Potopis	Jure Grudnik
20. 2. 2022	Pohod po Gaberški poti	Pohod	Lahka pot v zimskih razmerah	Igor Rezman, Marko Borovnik, Zvonko Koželjnik
4. 3. 2022	Občni zbor planinskega društva Šoštanj	Občni zbor		Jure Grudnik
5. 3. 2022	Planinsko orientacijsko tekmovanje Lige Smrekovec v Šoštanju	Orientacijsko tekmovanje		Jure Grudnik, Bojan Rotovnik
6. 3. 2022	Čemšeniška planina (1205 m)	Izlet	Lahka pot	Matej Kortnik, Igor Rezman
19. 3. 2022	Tojzlov vrh na Kozjaku (703 m)	Izlet	Lahka pot	Marko Borovnik, Janez Kugonič
2. 4. 2022	Planinsko orientacijsko tekmovanje Lige Smrekovec v Velenju	Orientacijsko tekmovanje	Področno orientacijsko tekmovanje	Jure Grudnik, Kaja Koželjnik
2-3. 4. 2022	Pohod na Hrvaškem: Sisol (835 m), Plominska gora	Pohod - tujina	Lahka pot	Vlado Stropnik, Andreja Konovšek Jalen
23. 4. 2022	Čistilna akcija Občine Šoštanj	Čistilna akcija		Suzana Podvinšek
23. 4. 2022	Kolesarjenje po toplih krajih slovenskega primorja	Turno kolesarstvo	S1, K2	Primož Grudnik, Tomo Drolec
1. 5. 2022	Prvomajski izlet - Zasavsko hribovje - Roviškovec in Zasavska Sveta gora	Pohod	Lahka pot	Vlado Stropnik, Filip Vrabič, Jure Drev
21. 5. 2022	Smokuški vrh - Sankaška koča	Turno kolesarstvo	S1, K2	Primož Grudnik, Tomo Drolec
28. 5. 2022	Pohod po poteh XIV. divizije: Andrejev dom na Slemenu (1096 m) – Žlebnik (760 m) – Bele Vode (791 m) – Smrekovec (1577 m)	Srečanje	Lahka pot	Bojan Rotovnik, Jure Grudnik, Monika Tajnik, Filip Vrabič, Vlado Stropnik, Janez Kugonič
4.-5. 6. 2022	Breški Jalovec (1613 m), Brinica (1636) - Italija	Tura	Zahtevna pot	Matej Kortnik, Igor Rezman
11. 6. 2022	Dan slovenskih planincev v Kamniku	Izlet	Lahka pot	Bojan Rotovnik, Filip Vrabič
18. 6. 2022	Po STKP čez Pohorje	Turno kolesarstvo	S1, K3	Primož Grudnik, Tomo Drolec
18. 6. 2022	Čistilna akcija po Ravenski poti	Čistilna akcija		Suzana Podvinšek
25. 6. 2022	Pohod po Ravenski planinski poti	Pohod	Lahka pot	Jure Drev, Monika Tajnik, Peter Čeh
25.-28. 6. 2022	Družinski planinski tabor	Tabor	Lahka pot	Janez Kugonič
2. 7. 2022	Skupna akcija šaleških planinskih društev VARNO V GORE	Tura	Lahka, zahtevna in zelo zahtevna pot	Jurij Drev, Jure Grudnik, Janez Kugonič, Monika Tajnik
6. 8. 2022	Trupejevo poldne (1931 m)	Tura	Zahtevna pot	Vlado Stropnik, Jure Grudnik, Roman Branc
13.-20. 8. 2022	Tabor mladih planincev	Tabor	Različne zahtevnosti	Kaja Koželjnik

Datum	Aktivnost	Zahtevnost	Tip	Vodniki
18. - 21. 8. 2022	Turnokolesarski tabor v Kobaridu	Tabor	Različne zahtevnosti	Primož Grudnik, Tomo Drolec
20. 8. 2022	Stegovnik (1692 m)	Tura	Zahtevna pot	Igor Rezman, Marko Borovnik
11.-12. 9. 2022	Triglav (2864 m)	Tura	Zahtevna pot	Igor Rezman, Jure Grudnik, Bojan Rotovnik, Monika Tajnik
17. 9. 2022	Čistilna akcija po Trški poti	Čistilna akcija		Suzana Podvinšek
September	Prekolesarimo STKP v enem dnevu	Turno kolesarstvo	S1, K2	Primož Grudnik, Tomo Drolec
25. 9. 2022	Planinski pohod na Smrekovec (1577 m) ob občinskem prazniku in dan Smrekovca	Pohod	Lahka pot	Jure Grudnik, Bojan Rotovnik, Jure Drev, Vlado Stropnik
25. 9. 2022	Turno kolesarjenje na Smrekovec ob občinskem prazniku in dan Smrekovca	Turno kolesarstvo	S1, K2	Primož Grudnik
8.-15.10.2022	Planinski tabor za odrasle: Vrhovi dalmatinskih otokov - Hrvaška	Tabor	Lahke poti	Matej Kortnik, Janez Kugonič, Vlado Stropnik, Monika Tajnik
15. 10. 2022	Pohod po Trški poti okoli Šoštanja ob prazniku mesta Šoštanj	Pohod	Lahka pot	Jure Grudnik, Monika Tajnik, Bojan Rotovnik, Filip Vrabič
27. 10. 2022	3. Planinski večer	Planinski večer	Potopis	Jure Grudnik
5. 11. 2022	Izlet v neznano	Pohod	Lahka pot	Marko Borovnik, Janez Kugonič
19. 11. 2022	Slovenske Gorice	Izlet	Lahka pot	Igor Rezman, Jure Drev
3. 12. 2022	Od Miklavža do Miklavža	Izlet	Lahka pot v zimskih razmerah	Andreja Konovšek Jalen, Monika Tajnik
26. 12. 2022	Pohod Topolšica – Sleme (1096 m)	Pohod	Lahka pot v zimskih razmerah	Bojan Rotovnik, Jure Grudnik, Andrej Veternik, Matej Kortnik

○ Lahka snežna pot

○ Turno kolesarjenje

○ Lahka kopna pot

○ Zahtevna in zelo zahtevna kopna pot

Terminsko neopredeljen plan dela društva:

- Sodelovanje društva z OŠ Karla Destovnika Kajuha Šoštanj, in sicer sodelovanje vodnikov na vseh izletih mlajše in starejše planinske skupine. Predvideno je 8 izletov zahtevnosti lahka pot. Vsi prevozi se opravijo preko Planinskega društva Šoštanj. V letu 2022 se bo izvedel tudi program planinske šole za osnovnošolce zadnje triade.
- Sodelovanje društva z Vrtcem Šoštanj, in sicer sodelovanje vodnikov in markacistov pri delu planinske skupine v vrtcu (krajši izleti, planinske urice, itd).
- Izvajanje izletov za upokojece vsako drugo sredo v mesecu.
- Redno vzdrževanje na planinskih poteh v oskrbi Planinskega društva Šoštanj. Sem sodijo večja nujna dela na poteh, kot so izdelava manjših brvi, prestavitve poti ter drugo. Akcije vodijo usposobljeni markacisti. Praviloma je akcija odseka vsako drugo soboto v mesecu.
- Redno opravljanje dežurstva v pisarni društva in skrb za društvene in skupne prostore v Vili Lučka na Koroški cesti 13, kjer imamo pisarno.
4. redne seje UO PD Šoštanj in seje predsedstva PD Šoštanj in najmanj en sestanek vsakega odseka in sekcije društva.

POROČILO O DELU NA PLANINSKIH POTEH V LETU 2021

Čeravno nam je bilo v lanskem letu prizanešeno z izrednimi vremenskimi dogodki (žledolom, vetrolomom itd.), kar nam posledično povzroči dodatno delo, smo kljub temu na planinskih poteh opravili kar 508 prostovoljnih delovnih ur. Seveda to vključuje tudi administracijo, ki je žal pri tem ni malo.

Ostala dela so potekala predvsem na področju rednega vzdrževanja planinskih poti. Skoraj na vseh

poteh smo v okviru delovnih akcij ali posamično obnavljali markacije, čistili zaraščenost, postavili nekaj drogov in pritrtili več novih smernih tabel. Na Ravenski poti smo na željo lastnika zemljišča (Abidnik) prestavili potek poti, za kar je bila potrebna izdelava daljših stopnic (sodelovalo je Športno društvo Ravne). Dva markacista sta opravila obnovitveno izpopolnjevanje, udeležili smo se tudi srečanja markacistov SMDO.

Vse podrobnosti o našem delu so

navedene v razpredelnici, ki je dodana. Hvala vsem, spoštovani markacisti in drugi člani društva, ki ste prihajali na delovne akcije. Hvala tudi lastnikom zemljišč, po katerih potekajo naše poti, ker nas skoraj povsod sprejmete prijazno in postrežete s pijačo. Naj bo leto, ki je pred nami, vsaj tako delovno uspešno kot preteklo in seveda srečno na vseh poteh.

Vlado Stropnik
načelnik markacijskega odseka

Aktivnosti markacijskega odseka PD Šoštanj v letu 2021:

Datum	Vrsta aktivnosti	Naziv aktivnosti	Št. udeležencev
04.02.21	Redno vzdrževanje pl. poti	Pl. pot Šoštanj - Gora Oljka (montaža smernih tabel)	2
20.02.21	Delovna akcija na pl. poteh	Pusti grad (odstranjevanje grmovja)	5
27.02.21	Delovna akcija na pl. poteh	E6: Mostnar - Presečnik (postavitev drogov, montaža smernih tabel, nadelava poti in odstranjevanje zaraščenosti)	5
04.03.21	Delovna akcija na pl. poteh	E6: Mostnar - Presečnik (markiranje)	3
17.03.21	Delovna akcija na pl. poteh	Grebenšek - Slanica - Sleme (zamenjava dotrajanih stopnic z novimi in postavitve brvi)	9
09.04.21	Delovna akcija na pl. poteh	Ravenska pot (podiranje drevesa zaradi vraščene table)	4
18.04.21	Redno vzdrževanje pl. poti	Ravenska pot (obnova markacij)	1
24.04.21	Ogled pl. poti	Šoštanj - Forhtenek (ogled poti in čiščenje smeti)	1
26.04.21	Redno vzdrževanje pl. poti	Ravenska pot (obnova markacij)	1
06.05.21	Sestanek oz. srečanje	Redni letni sestanek markacijskega odseka PD Šoštanj	9
08.05.21	Redno vzdrževanje pl. poti	Šoštanj - Forhtenek (odstranjevanje zaraščenosti)	1
17.05.21	Redno vzdrževanje pl. poti	Grebenšek - Sleme (ogled poti ter odstranjevanje zaraščenosti)	1
26.05.21	Redno vzdrževanje pl. poti	E6: Slanica - Bank	3
27.05.21	Ogled pl. poti	Šoštanj - Smrekovec (redni letni pregled poti)	2
28.05.21	Redno vzdrževanje pl. poti	Zg. Brložnik - Dom na Smrekovcu	2
29.05.21	Usposabljanje	Obnovitveni seminar za markaciste (Pl. kočja Velikonočnica)	2
08.06.21	Redno vzdrževanje pl. poti	Ravenska pot (obnova markacij, odstranjevanje zaraščenosti)	2
10.06.21	Redno vzdrževanje pl. poti	Ravenska pot (obnova markacij, odstranjevanje zaraščenosti)	2
12.06.21	Delovna akcija na pl. poteh	Šoštanj - Pusti grad ter Trška pot (nadelava poti, postavitve ograje, markiranje)	7
15.06.21	Delovna akcija na pl. poteh	Ravenska pot (prestavitve dela pl. poti pod Abidnikom)	2
06.07.21	Delovna akcija na pl. poteh	Trška pot (južni del)	3
10.07.21	Delovna akcija na pl. poteh	Grebenšek - Slanica - Sleme (ureditev izvira vode ob Hudem potoku)	2
14.07.21	Urejanje dokumentacije	Priprava podatkov za 17 novih smernih tabel	1
19.07.21	Delovna akcija na pl. poteh	Pot XIV. divizije (košnja trave, obnova markacij, rezanje grmovja)	4

Datum	Vrsta aktivnosti	Naziv aktivnosti	Št. udeležencev
18.08.21	Delovna akcija na pl. poteh	Šoštanj - Smrekovec (ponovna postavitve smerne table ter obnova zapore za motorna vozila)	4
05.10.21	Ogled pl. poti	Šoštanj - Smrekovec (redni letni pregled poti)	2
09.10.21	Sestanek oz. srečanje	Zbor markacistov Savinjskega MDO PD	4
11.10.21	Redno vzdrževanje pl. poti	Trška pot okoli Šoštanja (Široko - odstranjevanje zaraščenosti)	2
12.10.21	Redno vzdrževanje pl. poti	Zavodnje - Sleme (obnova markacij ter odstranjevanje zaraščenosti)	3
13.10.21	Redno vzdrževanje pl. poti	Šoštanj - Smrekovec (obnova oznak na vrhu ter obnova markacij)	1
17.10.21	Urejanje dokumentacije	Priprava nove pl. poti (Mlinar - Kelner - Sv. Križ - Honec)	3
18.10.21	Ogled pl. poti	Zavodnje - Sleme (ogled za pripravo na delovno akcijo)	1
05.11.21	Ogled pl. poti	Ravenska pot (letni redni ogled poti)	1
06.11.21	Delovna akcija na pl. poteh	Atelsko sedlo - Smrekovec (namestitve novih smernih tabel)	2
11.11.21	Delovna akcija na pl. poteh	Zavodnje - Sleme (čiščenje zaraščenosti, namestitve smernih tabel, obnova markacij)	5
15.11.21	Delovna akcija na pl. poteh	Montaža smernih tabel v Zavodnjah in Šentvidu	2
17.11.21	Ogled pl. poti	Mostnar - Šmihel (ogled poti)	1
17.11.21	Delovna akcija na pl. poteh	Zavodnje - Sleme (obnova markacij ter odstranjevanje zaraščenosti)	3
19.11.21	Delovna akcija na pl. poteh	Mostnar - Šmihel (obnova markacij ter odstranjevanje zaraščenosti)	6
21.11.21	Redno vzdrževanje pl. poti	Grebenšek - Sleme (ogled poti ter odstranjevanje zaraščenosti)	1
24.11.21	Ogled pl. poti	Šoštanj - Pusti grad (ogled poti)	1
27.11.21	Urejanje dokumentacije	Priprava poročila o aktivnostih urejanja pl. poti za leto 2021 (PZS)	2

Opravljenost prostovoljno delo v okviru aktivnosti markacijskega odseka v letu 2021:

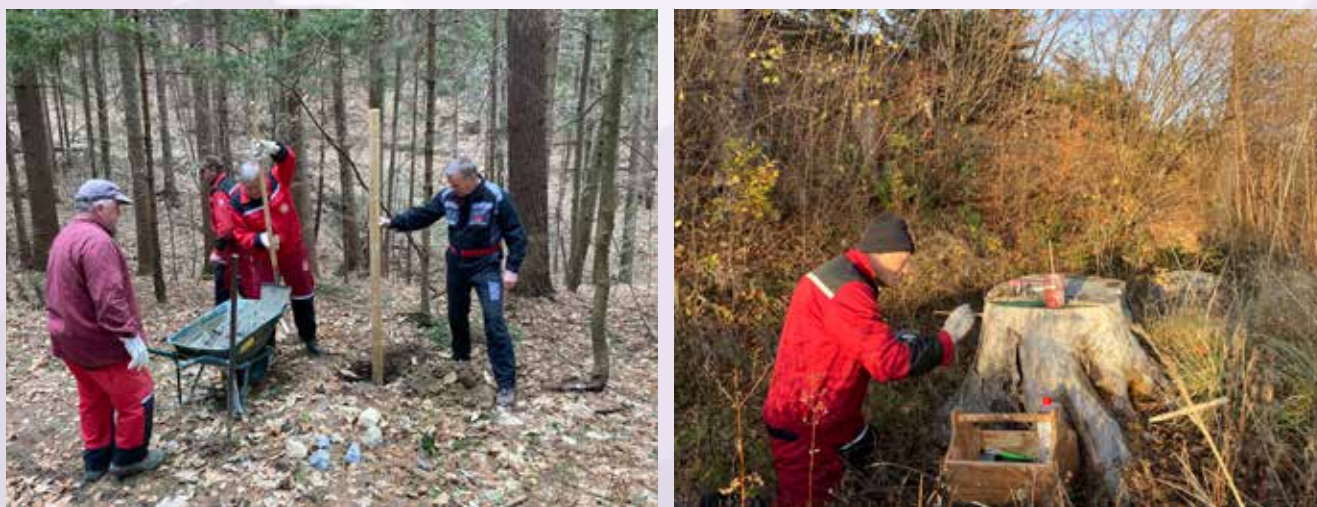
Vrsta aktivnosti	Porabljen čas	Vrsta aktivnosti	Porabljen čas
Priprava na aktivnost	58:00	Nadelava oz. popravilo steze oz. bočne opore	22:00
Prevozi v okviru aktivnosti oz. čas na poti	77:00	Nadelava oz. popravilo stopnic	40:30
Urejanje dokumentacije	26:00	Urejanje odvodnjavanja na poti	4:00
Ogled poti	22:00	Postavitev oz. popravilo prehoda čez ograjo pašnika	0:00
Markiranje (nove markacije, obnova)	55:00	Postavitev oz. popravilo ograje	13:00
Rezanje grmovja in vej (odstranjevanje zaraščenosti)	42:00	Postavitev oz. popravilo brvi čez vodotok	18:00
Delo z motorno žago	15:00	Postavitev oz. popravilo klopi	0:00
Košnja trave	10:00	Postavitev oz. popravilo razgledne table oz. roža vrhov	0:00
Odstranjevanje podrtih dreves	0:00	Prenosi tovorov	0:00
Pobiranje odpadkov	0:30	Urejanje tehnične opreme (skladišče)	0:00
Postavitev drogov (kovinski)	6:00	Ostalo	29:00
Postavitev drogov (lesenih)	12:30	Usposabljanja, izpopolnjevanja in predavanja	16:00
Montaža oz. zamenjava usmerjevalnih tabel	11:30	Organizacijske aktivnosti (sestanki, srečanja markacistov, ...)	28:00
Montaža oz. zamenjava pom. smernih tabel oz. tabel obhodnic	1:30		
Montaža oz. zamenjava opozorilnih in informativnih tabel	1:00		
Montaža oz. zamenjava skrinjice za vpisne knjige	0:00		
Montaža oz. zamenjava žiga	0:00		
Zamenjava vpisne knjige	0:00		
		SKUPAJ:	508:30

Na aktivnostih markacijskega odseka so v letu 2021 sodelovali (razvrščeni po abecedi): Čepelnik Darko, Drev Jurij, Gorjanc Janez, Grudnik Milan, Grudnik Primož, Klobučar Zvonko, Kugonič Janez, Laure Peter, Milešič Š. Marko, Rotovnik Bojan, Stropnik Ivo, Stropnik Vlado, Urbanc Franc, Vačovnik Franc in Vrabič Filip.

Seznam markacistov PD Šoštanj:

Zap. št.	Ime in priimek	Kategorija	št. znaka	Registracija 2021
1.	Vinko Pejovnik	B	391	NE
2.	Peter Laure	B	1089	DA
3.	Darko Čepelnik	B	1287	DA
4.	Jurij Drev	B	1288	DA
5.	Janez Gorjanc	B	1289	DA
6.	Primož Grudnik	B	1290	DA
7.	Janez Kugonič	B	1294	DA
8.	Vlado Stropnik	B	1300	DA
9.	Franja Vačovnik	B	1302	NE
10.	Filip Vrabič	B	1303	DA
11.	Franc Urbanc	B	1414	DA
12.	Milan Grudnik	A	1467	DA
13.	Zvonko Klobučar	A	1547	DA
14.	Bojan Rotovnik	A	1557	DA

Pripravil Bojan Rotovnik

KOŠUTNIKOV TURN

Zgodnji jesenski vetrič nas je 5. 9. 2021 malo pred osmo uro zjutraj pospremil skozi gozd do mesta, kjer nam je Anja odprla unikatno izdelana lesena vrata ter nas povabila na dan »grebenčkanja«.

Pred nami se je odprla prekrasna kulisa gorskega sveta, po lepo speljani stezi pa smo kmalu prispeli do idiličnega planinskega doma na Planini Spodnja Dolga njiva, ki v objemu gozda pod Tolsto Košuto vabi k obisku. Prijetno presenečeni, da kočjo obdaja pravi mali živalski vrt, smo jo mahnilli naprej proti Planini Zgornja Dolga njiva, kjer nas je markacija na skali usmerila levo, v strma južna pobočja enega najdaljših ter najmogočnejših masivov v osrednjih Karavankah, okoli 10 km dolgega grebena Košute. Ponaša se s kar šestimi velikimi samostojnimi vrhovi, ki segajo preko 2.000 m, nekateri vmesni pa niti niso poimenovani. Naša četnica je bila že v začetku ture namenjena ravno na najvišji mogotec, Košutnikov turn (2.133 m). Strma in na določenih mestih dokaj izpostavljena pot, ki se je vila med vlažnimi visokimi travami, nas je pripeljala do skalnatega vrha, kjer stoji lesen križ. Po počitku in občudovanju razgledov, ki so segali vse tja do Kamniško-Savinjskih Alp, proti vzhodu pa se

je bohotalo razbrazdano pobočje, smo sestopili do sedelca, nakar smo ponovno zagrizli v skalo. Izpostavljeni prehodi in pot mimo vrha Ostrv in Macesje proti Užniku je bila delno zavarovana z jeklenicami in nam ni predstavljala težav. Iz slednjega se nam je odprl lep pogled na mogočno ferato Cijajnik, mi pa smo nadaljevali grebensko prečenje dejansko v slogu »malo gor – malo dol«, vseskozi ob državni meji med Avstrijo in Slovenijo. Sivi posamezniki na nebu in severni veter so na trenutke dali vedeti, da se tudi v hribe seli jesen, našo »grebenčkanje« pa se je nadaljevalo čez Visoki vrh, Klado, vse do našega zadnjega

cilja Pungarta. Na mehkem travnatem vrhu smo si privoščili še en daljši postanek, nakar smo se spustili do Škrbine in jo mahnilli proti planinam, ki se razpršene nahajajo vzdolž celotnega masiva. Po travnatih preprogah in čudovitem gozdu smo nadaljevali prečno mimo Planine Pungart, Tegoške planine, nazaj do Planine Spodnja Dolga njiva. Pozno popoldansko sonce se je uprlo v prekrasne skalne stolpe, mi pa smo planino po devetih urah hoje in precej premaganih višincev počasi zapustili.

Andreja Štumberger

BAVŠKI GRINTAVEC

Tiste res zgodnje ure v soboto, 7. 8. 2021, je v vsakem nahrbtniku najverjetneje prevladovala voda. Veliko vode. Tam je naj ne bi bilo. Mogoče, če imaš srečo, je nekje na začetku poti, nato pa dolga pot pretežno po soncu in vročini. Če je sonce in vročina, seveda.

Na to smo bili pripravljene, na sopihanje in potenje. Napoved

je bila vsekakor obetavna, brez dežja, toplo in sončno. Kot se za začetek avgusta spodobi. Devet planincev se nas je na parkirišču v kraju Soča skobacalo iz vozil. Kako prijetno po skoraj triurni vožnji in tisti pogled na našo hladno smaragdno kraljico. Kako blagodejno bo njen hlad zabodel v utrujena stopala ob vrnitvi. Anja je podala navodila, četico bo tokrat po pobočjih mogočne gore,

ki se strmo dviga nad dolinami Bavšice, zadnje Trente in Soče, vodila ona, Primož pa bo pazil, da bo res zadnji. Čakal nas je dolg pristop na najvišji vrh v južnem delu skupine Jalovca. Že dolgo je bil željena točka za osvojitve. Mogotec s tremi grebeni na višini 2.347 m, ki v bližini nima višjega konkurenta. Bavški Grintavec. Večini je bila želja, da ga osvojimo iz Planine Zapotok, a zaradi aktivnega podora je že nekaj časa najvarnejša in uradno odprta ravno pot iz Soče. Z vzponom smo pričeli v krasnem tempu, vedoč, da bomo hodili še dolgo. Strm vzpon nas je pripeljal do idilične planine oz. zapuščene vasi Lemovje, v nadaljevanju pa smo prišli do tiste »mogoče je voda«. In je bila. Spet veliko vode, hladne gorske vode, ki pa nam v danem trenutku ni kaj dosti koristila, saj prevelike potrebe po njej še ni bilo. Nadaljevali smo s strmim vzponom in pogledi so segali tja v višino, kjer so bili vrhovi zaviti v temno gosto meglo. Kako, kje je sedaj tisto sonce? Naproti nam je prišel dobro razpoložen lovec, oborožen do zob. Ob klepetu je omenil, da je prespal na lovski koči, da dežja zagotovo ne bo, razgledov pa tudi ne. Na višini 1.700 m naj bi se pričela gosta megla. A mi smo ostali optimistični, do vrha imamo še precej. Lovec je dodal, da bomo ob prihodu do lovske kočice nekje na pol poti. »No, do tja je pa še 200 m višine,« se je nasmehnil in jo popihal proti dolini. A tistih 200 m višincev je kljub strmini, ki ni popuščala, v zavetju pravljirnega gozda dokaj hitro minilo. Sredi travnika na Planini za Sočo smo uzrli prikupno leseno kočico. Sledil je prvi postanek, nato pa smo zagrizli po strmem travniku navzgor ter kaj kmalu prispeli do mesta, kjer je kup podrtega drevja kar malo otežil našo pot. Zavili smo malo levo, se izognili drevju, zato pa »pojahal« cel kup borovcev. Ob vrnitvi na markirano pot smo po ozki, strmo se vzpenjajoči

stezici, obdani z ruševjem, ob kateri smo mi občudovali prekrasne skalne stolpe pobočij, gams tam v višini pa nas, prispeli do prostranega melišča. Nekaj metrov višje se je okoli nas pričela viti vedno gostejša megla. Nič ne bo z razgledi, sploh ne z vrha, to nam je bilo tukaj popolnoma jasno. A tudi megla ima svoj čar, pa veter, mar ne? Topla oblačila so nas pričela greti, še bolj pa strm vzpon po grušču. Nadelni smo čelade, zaradi svoje varnosti in dejstva, da nas je vseeno čakalo nekaj poplezavanja, ki ob večji skupini ljudi, megli in vlažnosti skal zagotovo zahteva previdnost. Tudi nadaljnji strm vzpon proti grebenu vrha ni dovolil napak. Iz same sivine okoli nas je tam v daljavi, kot iz zlata, zasijal leseni križ, ki je naznanjal vrh. In tam pri križu čiste zimske razmere. Mraz (mogoče nekje 9 stopinj), veter in megla, idealna kombinacija, da smo naredili nekaj posnetkov, na katerih smo bili videti kot duhci, neke prikazni tam v megli. Še brzinski prigrizek, nakar smo se previdno vrnili do plezalnega dela poti. Tudi s tem delom v »rikvercu« smo opravili brez težav. Drugo daljšo pavzo smo si privoščili tik pod meliščem. Nato pa ob precej dolgem spustu v dolino občutili, kako neusmiljena bi bila pot navzgor, če nas bi grelo sonce. Ni vse v razgledih, vrh šteje in tega smo osvojili. Pri Velikih koritih Soče se je »najpogumnejši« del ekipe osvežil s skokom v Sočo, drugemu delu pa je zadostovala zgolj nekaj sekundna osvežitev nog. Resnično dolg dan in dolga tura, za katero smo skupaj porabili 10 ur hoje, a v odlični družbi je minil še prehitro.

Hvala vodnikoma za odlično in varno izpeljano turo.

Andreja Štumberger

ŠVICA 2021, 4 X ŠTIRI TISOČ

“Le če si stal v najgloblji dolini, si lahko predstavljaš, kako veličastno je stati na najvišji gori.” Richard M. Nixon

S tem citatom bi lahko opisali podvig, ki smo ga izvedli prejšnje poletje. To je bila osvojitve najvišjega od vseh vrhov masiva Monte Rosa, in sicer Dufourspitze (4.634 m).

Letošnji avgust pa smo se zopet odločili obiskati prelepe švicarske Alpe. Naš cilj je bil vrh, po imenu Nadelhorn, ki slovi po svoji obliki igle in je del dolgega strmega grebena, imenovanega Nadelgrat.

Prvi dan je bil namenjen vožnji skozi dolgo Padsko nižino, do doline Saas Grun, kjer smo bili nastanjeni. Namestili smo se v kampu Kapellenweg, od koder smo imeli možnost vožnje z avtobusom po celotni dolini. Izkoristili smo priložnost ter se iz Saas Gruna z žičnico peljali na najvišjo točko – Hohsaas (3.200 m), od koder smo imeli neizmerno lep pogled na naš cilj – Nadelhorn (4.327 m).

Za aklimatizacijo smo se naslednji dan odpravili z žičnico iz mesteca Saas Fee do zobate železnice, ki nas je peljala skozi

Allalinhorn, 4027m

trdno skalo na višino 3.500 m. Od tod smo prečili smučišče, ki leži točno pod našim prvim ciljem – Allalinhorn (4.027 m). Nato smo se odločili, da opravimo krožno turo, zato smo pot iz Allalinhorna nadaljevali skozi grebanski vrh Feechopfa (3.888 m) in na Alphubel (4.206 m). Za aklimatizacijo je bila ta tura kar naporna, saj nas je na poti proti vrhu Alphubla ujela nevihta. Po srečni vrnitvi v dolino smo se naslednji dan popoldne odpravili

proti koči, na kateri smo eno noč prenočili – Mischabelhutte, ki leži na 3.340 m.

Pot na Mischabelhutte vodi skozi mesto Saas Fee in skozi gorske pašnike, kjer lahko srečaš ogromno pastirjev s svojimi čredami. Počasi začne pot postajati malo težja, saj ves čas nad sabo opazuješ svoj cilj, in sicer kočjo, do katere je speljana plezalna pot.

Po zanimivi noči na višini 3.340 m smo se v zgodnjih jutranjih urah po zajtrku odpravili na pot proti Nadelhornu. Ob jutranjem svitu ni lepšega razgleda kot na veličastnost gora. Prvi del poti je nekoliko plezalen, nato pa smo se navezali v ledeniško navezo ter tako prečili ledenik Hohbalmgletscher. Naš vodič Martin nas je urno vodil, da smo kaj kmalu prišli skozi strmejše sneženo pobočje z razpokami na vrh sedla, ki mu pravimo Windjoch. Na sedlu smo se preusmerili v smer proti Nadelhornu, po izredno vetrovni poti po SV strani grebena. Ko smo prispeli do skal, smo si malo oddahnili, ampak ne za dolgo, saj so bile v celoti poledenele in pokrite s snegom. Mraz, led, veter, plezanje ... in ko to premagamo, pred sabo zagledamo špico, ki ji pravijo vrh

Pogled na Nadelhorn in celotna ekipa

– Nadelhorn (4.327 m), kjer se najprej privežemo, slikamo ter se odpravimo na pot proti koči. Tako me fantje ob povratku na sedlo Windjoch presenetijo in mi na 4.000 m zapojejo pesem za rojstni dan – res lepo darilo.

Ob povratku na kočjo nas čaka še spust do mesteca Saas Fee, najprej po plezalni poti, nato nadaljujemo mimo visokogorskih pašnikov do žičnice, ki nas je peljala do mesta, kjer smo porabili še svoje zadnje moči po poti do kampa.

Vse dni pa nas je vabil vrh, ki smo ga opazovali iz našega kampa. Zato so se fantje odločili osvojiti še zadnji štiritisočak, imenovan Weismeis (4.017 m), ki je del Peninskih Alp. Pot proti vrhu vodi od izhodiščne točke pri žičnici, skozi daljši ledenik in izpostavljene vesine, nato sledi še grebenska pot do vrha. Po izredno zahtevnih in uspešnih turah so za osvojitve Weismeisa fantje porabili še svoje zadnje moči.

Tako smo se po osvojitvi zadnjega štiritisočaka poslovili od doline Saas in se vrnili proti naši lepi Sloveniji, kjer že načrtujemo nove gorniške podvige.

Patricia Gračner
z najboljšo navezo: **Vid Sovič,**
Tomaž Sovič, Žan Kondrič
Štelcer in našim vodnikom
Martinom Sovičem

Windjoch, sončni vzhod

Nadelhorn, 4327m

ODSEK ZA VARSTVO GORSKE NARAVE

V odseku za varstvo gorske narave se je izobraževanja za varuho gorske narave udeležila Alojzija Semprimožnik. Na izobraževanju je poleg udeležbe na predavanjih, teoretičnega izpita in terenskega dela potrebno izdelati seminarske naloge. Svojo nalogo je namenila kraškemu izviru Ljubije, zanj pa se je odločila, ker je svoje otroštvo preživela ob potoku v Lepi Njivi.

Izvir Ljubije v tistem času še ni bil eden izmed glavnih virov pitne vode za prebivalstvo Velenja, Šoštanja in del Šmartnega ob Paki. Danes je Ljubija vir pitne vode za približno 30.000 prebivalcev (Komunalno ... 2021). Izvir Ljubije je kraški izvir na obrobju planote Golte, ki predstavlja tudi padavinsko zaledje izvira. Osrednji del planote Golte gradijo močno zakraseli apnenci, ki so izdaten vodonosnik s kraško poroznostjo (Kakovost ... 2008).

Do izvira Ljubije je možen dostop iz več smeri. Kraški izvir Ljubije se nahaja v slikoviti soteski med Brloško pečjo in planoto Golte. Večina vode vanj priteka iz širše okolice Zaloke in planote Golte, deloma pa tudi iz Smrekovca. Ljubija izvira med Smrekovcem in Goltemi in se v Mozirju izliva v Savinjo. Voda se dvigne na površje iz globoke kotanje, ki je zasuta s skalami in gruščem – najverjetneje je vokliški tip izvira, kar pomeni, da teče voda iz bolj ali manj globokega bazena. Razmeroma močan izvir priteče na površje iz kraške jame – »Izvir Ljubija«. Jama je dolga 437 m, njena višinska razlika je 39 m. Do sedaj je bilo v jami raziskanih 7 sifonov, za prvim sifonom se nahaja slap, dolžine 18 m, med 6. in 7. sifonom se nahaja do sedaj največji suh prostor v jami. (Source od Ljubija 2011, Atlas okolja 2019). Glede na način iztekanja vode sodi izvir Ljubije med prelivne oz. zajezone sifonske izvire. Izvir je torej nekakšna »cev«, ki črpa vodo

iz ogromne posode. Glede na dosedanje ugotovitve, je ta posoda kraška planota Golte in širša okolica Zaloke. O izviru Ljubije obstoji tudi ljudska pripoved o telegah in coklah (Janežič 2004)

Kraško območje na povirju Ljubije je bilo raziskano poleti leta 1977 v okviru raziskav za osnovno speleološko karto Slovenije. Raziskave območja so se pričele kot posledica plana za zajem izvira, ki naj bi bil že takrat namenjen za oskrbo Šaleške doline s pitno vodo.

Vse premalokrat se zavedamo, da je predpogoj vsega človekovega udejstvovanja v sodobnem svetu zadovoljevanje osnovnih življenjskih potreb, kamor štejemo tudi potrebo po zdravi pitni vodi in čistemu okolju. Ko si iz pipe natočimo v kozarec hladno, svežo vodo, le redko pomislimo o njeni dragocenosti. Kaj voda pomeni, se navadno zavemo šele, ko vode zmanjka ali ko se njena kakovost poslabša. Zdravo okolje s čisto vodo je želja vseh nas, pa vendar

človek s svojimi aktivnostmi močno prispeva k onesnaževanju voda. Neurejeni izpusti odpadnih vod tako iz gospodinjstev kot industrije, nepravilno odlaganje odpadkov ter intenzivna kmetijska pridelava močno vplivajo na kakovost voda. Če želimo vode zaščititi in z njimi dobro gospodariti, lahko s pravilnim ravnanjem k temu pripomoremo tudi posamezniki.

Naj bo naš glavni cilj ohranjanje trajnostnega ravnovesja med vsemi dejavniki. Vodo potrebujemo vsi, vendar voda ni kot ostali tržni proizvodi, ampak je dediščina, ki jo je treba skrbno varovati. Voda je nujna za človekovo preživetje in razvoj. Brez nje ni življenja in ni zdravja. Zato jo spoštujemo, varčujemo z njo in jo varujemo, kjer koli smo, nam polaga na srce v enem od zapisov dr. Silvo Žlebir, generalni direktor Agencije RS za okolje (2008).

Alojzija Semprimožnik

UTRINKI TURNOKOLESARSKEGA ODSEKA V LETU 2021

Prave zakladnice presenečenj so naše gorske pokrajine, ki poleg pohodništva z osupljivimi razgledi ponujajo več kot prijetno in vznemirljivo turno kolesarjenje. Turnokolesarski odsek PD Šoštanj je v preteklem letu izvedel štiri izlete po različnih kotičkih Slovenije.

V spomladanskih mesecih smo se za nabiranje kondicije podali na odkrivanje slovenske Istre. Tokrat nam je pot in tehnično organizacijo precej olajšala nova pridobitev PD Šoštanj, prikolica za kolesa. V upanju, da nas ne bo »pral« dež kot preostanek Slovenije, smo zavrteli pedala in jo mahnil v smeri Kopra ter ob pogledu na morje nadaljevali vse do Izole. Veter nam je dal vedeti, da kolesarjenje ne bo ravno enostavno, je pa poskrbel, da so se preteči dežni oblaki kaj kmalu razkadili in občasno dopustili, da nas je pobožalo sonce. Kolesa smo pognali v hrib in nadaljevali proti Belemu Križu. Tukaj je vodnik vsekakor poskrbel, da je turno kolesarjenje dobilo svoj pomen ali bolje rečeno, na določenih mestih turno »porivanje« koles po ozkih blatnih stezah v klanec. Precej blatna izkušnja, ki nas je pošteno

nasmejala, nagrajani pa smo bili s čudovitimi razgledi na krasne koticke naše obale. Sledil je spust in krajši postanek ob Strunjanskih solinah, nato pa smo nadaljevali do nostalgične Fiese in nadalje prekosarili do Tartinijevega trga v Piranu. Še nekaj vetra v čeladah in prispeli smo do cilja, Portoroža. Ker nam je bilo sicer naklonjeno suho vreme, toliko manj pa veter, smo jo mahnil nazaj po delu znamenite kolesarske poti Parenzana, vse do Kopra.

Naslednji mesec smo jo, zaradi nepredvidljivih zadržanosti in poškodb, ki so botrovale odpovedi turnega kolesarjenja po dolini Dragonje, mahnil na našo prelepo Gorenjsko. Malo pred Mojstrano smo se zavihтели na kolesa in po slikoviti gorski dolini pričeli z vrtenjem pedal. Usmerili smo se na najlepšo in najdaljšo kolesarsko pot na Gorenjskem – kolesarsko pot Jureta Robiča, ki vodi od Mojstrane pa vse do Belopeških jezer. No, tiste smo si, zaradi trenutnih razmer, prihranili za drugič, smo jo pa v Kranjski Gori po čudoviti gozdni poti mahnil v smeri Planice. V tej popularni ledeniški dolini pod Poncami smo naredili kratek postanek,

nato pa smo s kolesarjenjem nadaljevali po makadamski stezi po dolini Tamar, kjer se je pred nami vseskozi nasmihal še vedno v belo odet lepotec Jalovec. Pri precej obiskanem planinskem domu v Tamarju na nadmorski višini 1.108 m smo naredili daljšo pavzo. Ob odhodu smo se spustili še do turkiznih talnih izvirov Save Dolinke – naravnega rezervata Zelenci in v nadaljevanju našega potepanja »obkolesarili« še jezero Jasna. Kljub temu da nas ni bilo veliko, smo si pričarali čudovit dan s krasno krožno turo.

A s tisto pravo turnokolesarsko poslastico, ki je od nas zahtevala precej garanja, smo opravili 11. septembra v okviru Migimigi izziva – prekosarimo slovensko turnokolesarsko pot v enem dnevu. Turnokolesarski odsek PD Šoštanj se je odpravil na eno izmed težjih, če ne celo najtežjo etapo. V kraje, kamor nekatere zanese le občasno, a s svojo lepoto to območje nikoli ne razočara. Na Koroško, od koder vodi razgibana turnokolesarska trasa od Črne vse do Doma planincev v Logarski dolini. Jutranji hlad se je ovijal okoli nas, ko smo v Šoštanju čakali, da sta vodika Primož in Tomo namestila kolesa na našo kolesarsko prikolico. Porajala so se vprašanja, kaj vse nas čaka. Obljubljeni so bili prelepi razgledi na visokogorski svet, pa tudi precej garanja. Pot naj bi postregla tako z asfaltnimi podlagami, v pretežni meri makadamom, na določenih mestih pa adrenalinske spuste po ozkih gozdnih stezicah. Tam čez Sleme, v Črni na Koroškem se je pričelo nasmihati lepo sončno jutro, ko smo uživali ob jutranji kavici. Vodnika sta razložila okvirni potek etape. Naše oči so na trenutke postale nekoliko velike, saj nas bodo med drugim čakali trije precej zahtevni klanci, eden izmed njih naj bi bil takšen mogotec, da bomo najverjetneje kar vsi kolesa tiščali navzgor. Sledil je pregled

koles, nato pa smo se podali proti Topli. Začetno ogrevanje po rahlem klancu nas je prisililo, da smo sneli topla oblačila, malo višje smo zavili desno in kmalu bili nagrajeni s čudovitim pogledom na razbrazdano Peco. Po še nekaj dodatno prekolesarjenih višincih je asfaltno podlago dokončno zamenjala makadamska cesta, ki se je v zavetju gozda vila vse čez sedlo Preval do Planinske turistične kmetije Kumer, ki je umeščena med hribe, z razgledom proti Raduhi. Sledil je prvi daljši postanek in presenečenje, ker so nas lastniki pogostili s poznim kmečkim zajtrkom. Za trud, ki je za in pred nami. V našo kolesarsko knjižico pa je romal tudi prvi "štampelj" na tej poti. Pedala smo pognali naprej v strmino Jelenovega klanca, ki je bil nekje vmes za nekaj metrov res hud, a z vztrajnostjo je bilo tudi to kmalu za nami. Sledil je prijeten spust do območja Repije, kjer nas je čakalo drugo, tokrat sladko presenečenje in krajši počitek. Vodnika sta nam pokazala, kam smo namenjeni: najprej precej dol, potem pošteno gor, do razglednega grebenčka Sv. Jakoba nad Koprivno. V ozadju zelenih hribov so že pozdravljale konice Kamniško-Savinjskih Alp. Kmalu je bil pred nami tisti mogotec. No ja, v strmino smo se vsi zagnali, kot da to ni nič, a počasi smo drug za drugim

popadali s koles. Nič ne bo, no ja, za dva pogumneža morda že. Kaj hudirja je to, od kod zdaj to, je tega res treba? Skoraj 2 km dolg klanec z globokimi jarki in mehkim peskom ni dopuščal, da bi kolesa vmes ponovno zagnali v hrib, vsaj za dolgo ne. A radovednost, kaj se skriva za tem peklenkim klancem, ki se ob porivanju koles kar ni končal, je bila prevelika. In končno smo prispeli do makadamske ceste v Podolševi. In ja, Primožu in Dejanu je skoraj v celoti uspelo prekolesariti tega »hudička«.

A tudi nam ostalim ni manjkalo nasmeha, sploh ob spustu po ozki stezi, ki nas je počasi pripeljala do zmajčkov. Zmajčkov, ki čuvajo najlepše razglede s Solčavske panoramske ceste. Razglede na vršace nad Logarsko dolino, na Raduho, ... Poezija. Naslednji malo daljši postanek je sledil pod vznožjem Olševe, na Turistični kmetiji Rogar. Tam smo prejeli pravi »cuker šok«, domač bezgov sok in štrudelj, nato pa smo jo hitro mahnili v smeri Matkovega kota. Sledilo je še nekaj krasnih fotografij in spust v Logarsko dolino. Potrebno je bilo še nekaj vrtenja pedal, direktno do Doma planincev, kjer je iz naših knjižic zaslužno zasijal zadnji "štampelj". Rahlo utrujeni, a zadovoljni, predvsem pa ponosni, smo se spustili do Solčave, kjer smo naše raziskovanje gorskega sveta z drugega, kolesarskega zornega kota, zaključili.

Za zaključek turnokolesarske sezone v okviru PD Šoštanj smo se konec meseca septembra, poleg pohodnikov, podali še na tradicionalni vzpon na Smrekovec ob prazniku Občine Šoštanj. Našo pot smo pričeli v Šoštanju ter nadaljevali po kolesarski poti do Florjana. Pri Grebenšku smo zavili v dolino Slanice ter po precej strmem makadamskem klancu nadaljevali s kolesarjenjem vse do Počivalnika in naprej mimo lovske kočice do Doma na Smrekovcu. Po okrepčilu in počitku smo se po razgibanem gozdnem terenu spustili v dolino Ljubije ter odkolesarili nazaj do Šoštanja.

Tako smo preteklo turnokolesarsko sezono ponovno spoznali, da s kolesom odkriješ najbolj skrite, zanimive in čudovite kotičke, ki bi drugače morebiti ostali neodkriti ali neopaženi. Da lahko kolo dejansko postane tvoja strast in način življenja in ponuja nepozabna doživetja v objemu narave.

Hvala vodnikoma Primožu in Tomu za odlično, strokovno in varno izpeljane ture.

Andreja Štumberger

OPISI TURNOKOLESARSKIH IZLETOV V LETU 2022

KOLESARJENJE NA PRIMORSKEM

Datum odhoda: 23. april

Vodniki: Tomo Drolec, Primož Grudnik

Zahtevnost poti: lahka tura S0, K2, G0

Oprema: tehnično brezhibno gorsko kolo s profiliranimi gumami in vsaj sprednjim vzmetenjem, čelada, rokavice, očala, rezervna majica, hrana in pijača iz nahrbtnika, rezervna zračnica, tlačilka, orodje, komplet za krpanje zračnic, osebni dokument.

Opis: Z organiziranim prevozom se bomo odpeljali do slovenskega primorja, kjer bomo, glede na takratne razmere (Covid 19), izbrali najbolj primerno turo za brezskrbno kolesarjenje. Ta tura bo namenjena predvsem spoznavanju oziroma osveževanju tehnike vožnje, pridobivanju kondicije ter gradnji dobre klime med kolesarji za kasnejše, zahtevnejše ture. Točna lokacija kolesarjenja bo znana v začetku meseca aprila, zagotovo pa ne bo razočarala.

TURNO KOLESARJENJE SMOKUŠKI VRH-SANKAŠKA KOČA

Datum odhoda: 21. maj

Vodniki: Primož Grudnik, Tomo Drolec

Zahtevnost poti: srednje težka, S1, K2, G2

Čas vožnje: 8 ur

Oprema: tehnično brezhibno gorsko kolo s profiliranimi gumami in vsaj sprednjim vzmetenjem, čelada, rokavice, očala, rezervna majica, hrana in pijača iz nahrbtnika, rezervna zračnica, tlačilka, orodje, komplet za krpanje zračnic, osebni dokument.

Opis: Z organiziranim prevozom se bomo odpeljali do kraja Lesce na Gorenjskem, kjer bomo pričeli s kolesarjenjem. Pot nas bo najprej vodila po pretežno ravni asfaltni podlagi s

prelepim pogledom na Stol, do kraja Žirovnica, kjer bomo pričeli z vzponom proti Smokuškemu vrhu. Vzpon bo mestoma zelo strm, vendar tehnično zaradi dobro utrjene podlage ne bo predstavljal prevelikih težav. Malo pod Smokuškim vrhom bomo zaradi ozke poti sestopili s koles in lepo razgleden vrh dosegli peš. Sledil bo spust po prijetno urejenem »trailu« proti Smokuški koči, od tam pa se bomo spustili naprej v dolino proti Begunjam na Gorenjskem. Sledil bo povratek do izhodišča.

TURNO KOLESARJENJE PO STKP ČEZ POHORJE

Datum odhoda: 18. junij

Vodniki: Primož Grudnik, Tomo Drolec

Zahtevnost poti: srednje težka, S1, K2, G0

Čas vožnje:

Oprema: tehnično brezhibno gorsko kolo s profiliranimi gumami in vsaj sprednjim vzmetenjem, čelada, rokavice, očala, rezervna majica, hrana in pijača iz nahrbtnika, rezervna zračnica, tlačilka, orodje, komplet za krpanje zračnic, osebni dokument.

Opis: Z organiziranim prevozom se bomo odpeljali do Mariborske kočice na vrhu smučišča na Mariborskem Pohorju, kjer bo naše izhodišče. STKP čez Pohorje vodi v veliki meri po gozdnih cestah, ki sicer niso tehnično zahtevne, vsekakor pa tura zahteva zadostno mero kondicije. Ob kolesarjenju bomo občudovali prekrasne naravne lepote, ki jih skriva pogorje Pohorja, turo pa bomo zaključili s spustom v Slovenj Gradec.

TURNOKOLESARSKI TABOR – KOBARID 2022

Datum odhoda: 18.–21. avgust

Vodniki: Primož Grudnik, Tomo Drolec

Zahtevnost poti: srednje težka,

S1, K2, G0

Oprema: tehnično brezhibno gorsko kolo s profiliranimi gumami in vsaj sprednjim vzmetenjem, čelada, rokavice, očala, rezervna majica, hrana in pijača iz nahrbtnika, rezervna zračnica, tlačilka, orodje, komplet za krpanje zračnic, osebni dokument.

Opis: V letu 2022 bo TKO organiziral prvi turnokolesarski tabor, ki bo trajal 4 dni. Nastanjeni bomo v Kobaridu, ki ponuja odlična izhodišča za kolesarjenje po tamkajšnjih hribih ter dolinah reke Soče in Nadiže. Odličnim izletom bomo dodali še kanček adrenalinskega kolesarjenja, ki ga bomo doživeli pri spustih po »trailih« urejenega gorskega kolesarskega parka Robidišče. Kot je običajno za tabore, ne bo manjkala zadostna količina druženja in raziskovanja slikovite okolice zgodovinsko zelo atraktivnega Kobarida, osvežitev pa bomo lahko poiskali v tolmunih reke Soče (za pogumne) ali Nadiže.

PREKOLESARIMO SLOVENSKO TURNOKOLESARSKO POT V ENEM DNEVU

Datum odhoda: september 2022

Vodniki: Primož Grudnik, Tomo Drolec

Zahtevnost poti: lahke do zahtevne

Čas vožnje: odvisno od izbranega izleta

Oprema: tehnično brezhibno gorsko kolo s profiliranimi gumami in vsaj sprednjim vzmetenjem, čelada, rokavice, očala, rezervna majica, hrana in pijača iz nahrbtnika, rezervna zračnica, tlačilka, orodje, komplet za krpanje zračnic, osebni dokument.

Opis:**Vsebinski razlogi obiskovalcev za obisk STKP:**

- doživeti raznovrstnost slovenske gorske pokrajine s kolesom,
- kolesariti po odmaknjenih stranskih cestah, poljskih poteh in gozdnih vlakih z malo prometa,
- zadovoljstvo ob opravljeni zahtevni poti.

Motivi PZS:

- razvijati dejavnost turnega kolesarstva,
- povečati obisk preko 50 planinskih koč, mimo katerih poteka STKP,
- spodbuditi zanimanje za planinsko manj obiskane predele hribovja in sredogorja,
- pridobiti nove člane PZS z novo

zanimivo ponudbo,

- prek kolesarjenja spodbujati skrben odnos do narave in okolja,
 - STKP poteka skozi številne turistične kraje, ponuja priložnost za povezovanje planinske organizacije s turističnim gospodarstvom in lokalnimi skupnostmi in občinami.
- Aktivno se bomo vključili v aktivnost PZS in prevzeli organizacijo za posamezni odsek. Več podatkov o samem izletu bomo izvedeli, ko bo organizator objavil svoj program.

TURNOKOLESARSKI VZPON : ŠOŠTANJ-SMREKOVEC

Datum odhoda: 25. september

Vodniki: Primož Grudnik, Tomo

Drolec

Zahtevnost poti: srednje težka

Oprema: tehnično brezhibno gorsko kolo s profiliranimi gumami in vsaj sprednjim vzmetenjem, čelada, rokavice, očala, rezervna majica, hrana in pijača iz nahrbtnika, rezervna zračnica, tlačilka, orodje, komplet za krpanje zračnic, osebni dokument.

Opis: Poleg pohodnikov se bo TKO PD Šoštanj letos podal že na tradicionalno kolesarjenje do Doma na Smrekovcu ob prazniku Občine Šoštanj. Zbirno mesto, kolesarska pot in ostali podatki bodo pravočasno objavljeni na društveni spletni strani v začetku meseca septembra.

TURNOKOLESARSKA VODNIKA PD ŠOŠTANJ

Zaporedna številka	Vodnik (-ca)	GSM	Kategorija
1.	Primož Grudnik	031 583 273	TKV1
2.	Tomo Drolec	041 785 698	TKV1 *

* Pripravnik TKV1

V letu 2021 smo pridobili enega vodnika TKV1, ki je aktivno takoj začel z vodenjem izletov v društvu.

TURNO KOLESARSTVO VARNO IN STRPNO 10 priporočil Združenja planinskih organizacij alpskega loka (CAA)

1. Zdravi na kolo.
2. Skrbno načrtujte.
3. Kolesarite samo po ustreznih poteh.
4. Preglejte svoje kolo.
5. Poskrbite, da imate s seboj vse, kar potrebujete.
6. Vedno nosite čelado.
7. Pešci imajo prednost.
8. Uravnavajte svojo hitrost.
9. Za seboj ne puščajte ničesar.
10. Pomislite na živali.

GREBEN LJUBELJŠČICE, TRIANGEL IN FERATA SPODNJI PLOT

Sobotno jutro, ko je zgodnje vstajanje pri meni že stalnica, pohitim na dogovorjeno mesto. Na »parkingu« pred avto zmečem opremo in čakam. Čakam na nove dogodivščine. Hecno, pogledujem naokoli, če še kdo čaka na isti prevoz.

Verjetno ne bom poznala nikogar od udeležencev, na turo pa sem se, kot že tolikokrat poprej, prijavila zadnji trenutek. Na drugi strani »parkinga« stoji gospa v gozdarjih in z nahrbtnikom na ramenih prav tako pogleduje naokoli. Očitno čaka na prevoz, mogoče čakava na istega. Predstavim se ji in med nama že steče pogovor. Jožica vneto razlaga o svojih preteklih dogodivščinah s člani PD Šoštanj. No, tole bo pa zanimiva družčina, si rečem. Končno pred nama ustavi avto, zmečeva stvari v prtljažnik in že odhitimo proti Ljubelju. Očitno smo malo pozni, saj je bil »parking« pred tunelom že precej zaseden. Počakamo še ostale udeležence, nabralo se nas je za dober avto in pol, ter Anjo, ki nas pride pozdraviti in zaželi srečno pot. Za moč nam postreže z okusnimi domačimi piškoti, ki vsem teknejo.

Tokrat namesto Anje prevzame vodstvo Miha, za njim ubogljivo stopa četica planincev, zadnji na vse pazi Primož. Mahnemo jo po poti proti Koči na Ljubelju in dalje po gozdni stezi proti grebenu Ljubeljščice. Jutranje upanje, da bomo preživeli lep sončen dan z razgledi, se kmalu razblini v megli, modro nebo pa vztrajno zagrinjajo oblaki. Ko se gozd višje razredči, postane pot bolj zahtevna, sledi poplezavanje po skalnem grebenu gor in dol, vmes so v pomoč razmajane »zajle« in redki klini. Še zadnjih par metrov vzpona in »grebenčkanja« je konec na vrhu Triangla. Za kratek čas nas celo obsije sonce ter nam podari nekaj skromnih razgledov proti naslednjemu grebenu Na možeh, malo dlje pa na Stol in v daljavi na Triglav, preden jih spet zagrne megla. Po daljšem počitku in zasluženi malici se spustimo do kočice na Zelenici. Vendar ture še ni konec. Za piko na »i« si Primož omissil še malo adrenalinskega plezanja. Opremljeni se podamo proti ferati Spodnji Plot in akcija se prične. Najprej odplezamo učno zavarovano plezalno pot (ferato), ravno dovolj zahtevno za ogrevanje. Na vrhu si čestitamo, sledi obvezno fotografiranje za spomin, nakar se po blatni spolzki poti spustimo nazaj do kočice. Ampak Miha in Primož imata v žaklju še enega asa, potrebno bo poizkusiti še drugo, »tahudo«, športno zelo zahtevno ferato. Kdo je za? Večina

se raje odločila za počitek na koči, manjšina pa se nas ponovno odpravi proti steni. Ta smer nam že pri prvem klinu pokaže zobe, navpična gladka stena ter spolzka jeklenica nam dajo vetra, skob pa nikjer. Opozorila na vstopni tabli, da je rdeča varianta zelo zahtevna ferata, ni podcenjevati. Jožica se po nekaj poizkusih raje odloči ponoviti levo varianto, midva z Miho pa vztrajava po težji vse do vrha. Ob tem sopiham, počivam na vsakem klinu, vmes pa po tihem preklinjam, ker me že rahlo »navija« v mišicah. Miha me vseskozi bodri. Ko prilezeva pod zadnji navpični skok, sta Jožica in Primož že na vrhu, opazujeta naju izza vogala in se nasmihata. Še zadnji »horuk« in končno sem na vrhu! Temu se reče kratko in sladko doživetje! Veselo razigrani se poženemo navzdol do kočice, kjer ostalim hitimo razlagati, kako naporno in hkrati super je bilo.

Ker megla in hlad vedno bolj zagrinjata okoliške vrhove, se podamo proti izhodišču na Ljubelju, med potjo pa si izmenjujemo izkušnje preživetega dne. Kot je običaj pri planincih, turo zaključimo ob kozarčku »kratkega«, piva ali katere druge osvežilne pijače. Čeprav nam sonce in modro nebo ta dan nista naklonjena, smo vsi sklepčni, da je za nami lep in zanimiv dan, skratka tura, kot se spodobi.

Karmen Perme

DINARA – STREHA HRVAŠKE

Spet je bil čas za nov planinski izlet in tokrat smo izvedli pohod, ki se je že nekaj časa prestavljal zaradi takšnih in drugačnih razlogov. Dinara oz. Sinjal je najvišji vrh Hrvaške in leži na meji med Hrvaško ter Bosno in Hercegovino. Dinara je gora v Dinarskem gorstvu in je za Velebitom drugi najdaljši gorski greben (84 km). Najvišji vrh Dinare je Troglav (1.913 m), a ta vrh se v celoti nahaja v BIH. Mi smo se podali na 1.831 m visok vrh Sinjal.

Štartali smo 23. 10. 2021 ob 5.00 zjutraj z AP Šoštanj, od koder smo nadaljevali pot mimo mejnega prehoda Rogatec do Samoborja. Tam je bil prvi daljši postanek, kjer smo pobrali tudi našega vodnika in gorskega reševalca Vlada Novaka, ki je tudi zelo dober poznavalec Dinare.

V našem planu je bil hiter skok na osamelec Zir (850 m), ki leži na Ličkem polju. Žal nam ta ideja zaradi pomanjkanja časa in slabega vremena ni uspela. Drugi daljši postanek je bil v mestu Knin, ki se mu reče tudi mesto sedmerih rek. Tam smo pojedli nekaj za kosilo, skočili nazaj na avtobus ter se peljali malo naprej do izvira reke Krke. V izvir reke Krke se po slapu izliva tudi potok Krčić, ki pa je bil v tem času na žalost čisto suh. Pot smo nadaljevali po makadamski cesti do vasi Mirkovići, kjer je bilo naše izhodišče. Tam smo si oprtali težke nahrbtnike in se okoli 15.30 odpravili na pot. Vlado nas je peljal naprej malo po makadamski cesti, kaj kmalu pa smo zavili na potko, ki nas je vodila skozi pasove ruševja in travnatih pobočij. Čisto malo pred prihodom do kočice nas je dobila tema, zato smo morali nekaj minut hoditi tudi z lučkami. Po točno treh urah hoje smo prispeli do planinske kočice Brezovac (1.050 m). Tam smo v topli kuhinji pojedli večerjo iz nahrbtnika in se ob različnih temah pogovorov malo podružili ter kmalu na poziv

Bojana odšli spat v sicer mrzle spalnice. Naslednji dan je bilo bujenje malo pred 6.00 zjutraj. Po zajtrku ter kavi/čaju smo se okoli 7.00 odpravili naprej proti vrhu. Kaj kmalu smo ugotovili, da bo močan veter naš stalni spremljevalec na tej poti, saj pihalo je res zelo močno. Po določenem času, ko

smo hodili po slabšem kolovozu, nas je pri odcepu na planinsko potko čakalo nekaj kvadrov siporeksa. Le-tega potrebujejo planinci za obnovo zavetišča, ki nam je bilo ob poti. Vodnik Vlado in še nekaj naših so si oprtali še vsak eno kocko siporeksa in odšli smo naprej po rahlo strmi poti.

Tik pred začetkom hoje, v ozadju vrh Dinare.

Vrh Dinare - Sinjal.

Na poti proti vrhu.

Čez nekaj časa smo prispeli do planinskega zavetišča Zlatko Prgin (1.543 m), kjer smo odložili siporeks in srečali nekaj planincev iz HPK Sveti Mihovil iz Šibenika. Ti so nam odstopili nekaj svoje kave in kratek debatni krožek se je začel. Po postanku smo jo mahnili v najbolj strmi del poti, ki pa nas je ves čas nagrajeval z

odličnimi razgledi (pa še vreme nam je bilo naklonjeno – sončno, brez oblaka). Kmalu smo zagledali tisto rdečo »hiško«, ki krasi vrh Dinare, nedaleč stran pa je postavljen tudi križ (hiška je podobna našemu Aljaževemu stolpu). Z vrha so razgledi res božanski, zelo dobro pa se vidita reka Cetina in Knin. Kot se

spodobi, ko si prvič na najvišjem vrhu države, nas je Vlado krstil. Vsi smo štirikrat dobili z vrvjo po "tazadni". Sledila je skupinska slika in veselje, da smo dosegli cilj, vendar smo se kmalu odpravili naprej, na drugo stran Dinare, proti vasi Glavaš. Čakal nas je približno 4-urni spust. Vmes smo se ustavili na malici na planinskem zavetišču Drago Grubač (1.645 m). Cilj smo dosegli po okoli 2 urah hoje, čisto pred koncem pa smo si na hitro pogledali še razvaline utrdbe Glavaš, ki je bila zgrajena zaradi turških vpadov. Na cilju v vasi Glavaš (550 m) nas je čakal avtobus. Preden pa smo se dokončno odpeljali proti Sloveniji, smo se na hitro ustavili in si pogledali izvir reke Cetine. Za tem je sledila vožnja proti Samoboru, kjer smo se ustavili in poskusili slavne kremšnite ter odložili vodnika Vlada in krenili proti Sloveniji. Kljub manjšim preglavicam na meji smo v Šoštanj prišli v nočnih urah, polni novih vtisov in lepih spominov.

Vse skupaj smo hodili skoraj 10 ur, prehodili smo 22 km in naredili 1582 m višinske razlike.

Kaja Koželjnik

PODPORNIK PD ŠOŠTANJ

KRAJEVNA SKUPNOST ŠOŠTANJ
Trg svobode 12 (občinska stavba)
www.ks-sostanj.si

URADNE URE: SREDA OD 15H do 16H

KRAJEVNA SKUPNOST ŠOŠTANJ TELEFON: 03 897-2770
TRG SVOBODE 5 INTERNET: WWW.KS-SOSTANJ.SI
3325 ŠOŠTANJ EMAIL: INFO@KS-SOSTANJ.SI

**Cvetličarna Nahtigal,
Marjeta Nahtigal
Obšteter s.p.
Trg bratov
Mravljakov 1,
3325 Šoštanj
Telefon:
(03) 588 29 28**

NOVO V PONUDBI

HIŠA DARIL

ODPRAVA ANDI 2021 OB 60-LETNICI ŠALEŠKEGA ALPINISTIČNEGA ODSEKA

Člani Šaleškega alpinističnega odseka smo že dlje časa razmišljali o organizaciji odprave v eno od višjih svetovnih gorstev v letu 2021, ko naše društvo praznuje 60-letnico delovanja. Skozi razgovore z izkušenejšimi člani odseka smo se odločili za Peru in pogorje Cordillera Blanca in začeli s pripravami in zbiranjem prijavnih članov.

Člani odprave v bazi pod Toclarajujem, od leve proti desni: Jure Vrhovec, Tanja Ramšak, Peter Jeromel – Perc, Nik Martinšek, Jernej Radoja – Bisti, kuhar Umberto, Miha Polh, Matija Rovšnik in Uroš Koren (foto naključni češki alpinist s telefonom Tanje Ramšak).

Zanimanje med člani odseka je bilo precejšnje, se je pa vmes zgodila pandemija COVID-19 in zaprti v meje občin ter ob dnevno spreminjajočih se ukrepih smo se vsi spraševali, če bo odpravo sploh mogoče izvesti, kako bo z letalskimi poleti, karantenami, testi ... Na koncu se nas je marca 2021 osem odločilo za nakup letalskih vozovnic za Peru, pa kar bo pa bo. Začeli smo tudi s treningi, nakupi manjkajoče opreme in z nabiranjem donatorskih sredstev.

Tridesetega junija je bilo priprav in pričakovanj konec. Člani odprave in kup prtljage smo se naložili v kombi, Rudi pa nas je odpeljal na letališče v Benetke. Oboroženi z rezultati COVID testov, obrazci za vstop v Italijo, na Nizozemsko ter v Peru, zamaskirani in rahlo zmedeni, smo po vseh premaganih birokratskih zahtevah končno pristali v Limi. Tam je bilo zmede konec, začela se je odprava. Z najetim avtobusom smo se odpeljali v Huaraz, ki je izhodišče za vzpon v Cordillera Blanca.

Pri organizaciji prevozov,

namestitve in oskrbe v baznih taborih nam je bil v veliko pomoč Carlos, gorski vodnik iz Huaraza in Petrov prijatelj, ki je poskrbel, da je odprava potekala brezhibno in brez težav pri organizaciji. Carlos nam je rezerviral tudi namestitev v hostlu Churup blizu centra Huaraza, naši bazi za ves čas odprave.

Po ogledu mesta smo naslednji dan opravili aklimatizacijski pohod

(5.420 m). Vrh smo dosegli vsi člani odprave, Matija, ki se nam je v bazi pridružil kasneje, se je na vrh povzpel sam, zadnji dan pred odhodom iz baze. Za večino udeležencev odprave je bil to prvi pettisočak, poznalo se nam je, da še nismo povsem aklimatizirani, mlajši člani odprave pa so pokazali, da imajo odlično kondicijo. Sicer je vzpon na Urus tehnično nezahteven, v spodnjem delu se vzpenjamo po dobro uhojeni poti, višje pa preko lažjih skalnih prehodov in ne prestrmega snežišča dosežemo vrh.

V bazi so nas iz sosednjega tabora člani skupine gvatemalskih gornikov spraševali, če smo morda opazili kakšne znake njihovih tovarišev na Ishinci, pogrešali so namreč šest članov odprave. Naslednji dan so se pogrešani Gvatemalci srečno vrnili, proti večeru jih je presenetila tema in so noč prebivakirali na odprtem snežnem pobočju v mrzlem bivaku, na srečo so jo odnesli brez poškodb ali omrzlin.

Ob večerih so nekateri člani odprave izkoristili bližino planinske kočice Ishinca, kjer se je bilo možno stuširati, spiti kavo ali kakšno pivo ali Pisco sour in se pogovarjati z lepo Jesico, ki je stregla v koči. Najbolj izkušeni obiskovalec kočice je bil Uroš, ki je lahko dobro izkoristil tudi svoje znanje španščine. Ko smo se vračali iz kočice do tabora, je

Na vrhu Urusa, od leve Miha Polh, Nik Martinšek, Peter Jeromel (foto naključni ameriški alpinist s fotoaparatom Petra Jeromla).

ključno mesto zagotovo predstavljal prehod potoka med bazo in kočico po razmajanih kamnih v strugi, ki je ponoči ob težavah s koordinacijo in ravnotežjem pomenil resno oviro tudi izkušenim alpinistom. Za prehrano v bazi sta skrbela naš kuhar Umberto in pomočnik Flaco, ki sta pripravljala odlično hrano in poskrbela tudi za pomivanje posode in prekuhano pitno vodo.

Naš naslednji vzpon je bila Ishinca (5.530 m). Peter, Jernej, Matija in Nik so se na goro povzeli prvi, 8. julija. Vzpon poteka po severovzhodnih pobočjih po ledeniku, čisto pod vrhom naklonina doseže 55°. Sestop na jugovzhodno stran gore je postregel s kakšnih 8 metrov visokim strmim prehodom med opastmi in nato s širokimi ledeniškim pobočji, na katerih je bilo treba paziti predvsem na skrite razpoke.

Miha in Jure sva ta dan zaradi prebavnih težav ostala v bazi skupaj s Tanjo, ki se je odločila, da bo solidarno skrbela za oba bolnika, in Urošem, ki je počival pred načrtovanim vzponom na Toclaraju. Zvečer, ko se je vrnila ekipa z Ishince, smo izvedeli, da je za nedeljo napovedano poslabšanje vremena, zato se je večina članov odprave odločila, da se do tabora na moreni pod Toclarajujem povzpne že v petek, brez načrtovanega dneva počitka. V petek popoldne so se tako Peter, Jernej, Matija, Nik in Uroš povzeli do tabora na moreni, Miha pa je pomagal nesti šotore in se je nato vrnil v bazo.

Sestop z vrha Ishince, na vrhu Tanja Ramšak, spodaj Jure Vrhovec (foto Miha Polh).

Na vrhu Ishince, od leve Nik Martinšek, Jernej Radoja, Peter Jeromel, Matija Rovšnik (foto Matija Rovšnik).

V soboto smo se Tanja, Jure in Miha povzeli na Ishinco, vzpon je potekal v stabilnem vremenu, brez kakšnih posebnosti. Ostali član odprave so se napotili proti vstopu v normalno smer na Toclaraju (6.032 m). Zaradi zelo slabih razmer, megle in vetra so se še pred začetkom grebena obrnili in se vrnili nazaj v bazo, kar se je nato pokazalo za dobro odločitev. Dve navezi, ki sta isti dan plezali v zahodni steni Toclarajuja, sta se namreč izgubili v oblakih in megli na vrhu, tako da jih je morala rešiti ekipa lokalnih gorskih vodnikov, na srečo so se vsi člani teh navez po mrzli neprespani noči živi in zdravi vrnili v bazo.

V nedeljo smo počasi pakirali, nekateri člani odprave smo šli plezat v navrtano smer nad bazo, kjer nas je večina poizkusila preplezati prvi raztežaj težavnosti okrog 6a, Peter pa je kasneje splezal celotno smer višine okrog 50 m do vrha. Zadnji večer v bazi smo izkoristili za zabavo z oskrbnikom kočice Frenkijem in našim kuharjem Umberto, zabava se je zavlekla v zgodnje jutranje ure, na koči pa je zmanjkalo surovin za Pisco sour.

V ponedeljek smo se že zjutraj odpeljali iz baze proti Pashpi, kjer nas je čakal avtobus za vrnitev v Huaraz, Matija pa se je ta dan povzpel še na Urus. Zaradi težav s konji, ki so nosili našo prtljago, smo nato celo popoldne čakali ob avtobusu, Matija in Peter pa

sta prtljago v hotel dobila zvečer, na srečo z vso nepoškodovano vsebino.

V mestu smo si privoščili dva dni počitka, ki smo ga izkoristili za nakupe spominkov, ogleda mesta, pisanje razglednic in plezanje v plezališču Los Olivos. Nekateri člani odprave so spet pestile prebavne težave. Po pavzi v Huarazu smo se spet odpeljali v hribe, po cesti pod najvišjim vrhom Cordillere Blance, Huascaranom, proti izhodišču za vrh Yanapaccha. Ob cesti v smeri prelaza Llanganuco so nas čakali konji in osli, ki so odnesli našo prtljago do tabora na moreni pod Yanapaccho na višini 4.800 m. Dostop je kratek, od ceste traja le kakšno dobro uro.

Naslednji dan smo se na vrh Yanapacche (5.460 m) povzeli Jure, Matija, Uroš, Nik in Miha, Peter, Tanja in Jernej pa so zaradi težav s prebavo ostali v taboru. Vzpon na ta vrh je nekoliko bolj tehničen od Urusa in Ishince, potrebno je splezati preko ledne stopnje na ledenik, na katerem smo naleteli na več skritih razpok, vršni del pa mestoma doseže tudi naklon do 60°. Ravno ko smo bili na vrhu, se je poslabšalo vreme, tako da so nam oblaki delno zakrili sicer zelo lepe razglede, je pa bil zato občutek malo bolj alpinističen, z vetrom in meglo.

Po vzponu smo se vrnili v bazo, podrlji tabor, odšli nazaj do ceste in se z avtobusom odpeljali do izhodišča za treking Santa Cruz v vasi Vaqueria.

Tabor na moreni pod Toclarajujem.

Še isti dan smo se nato peš odpravili dalje, preko vasi Colcabamba in Huaripampa do tabora pri samotni cerkvi, kjer smo to noč prespali. V soboto so nas zjutraj v taboru obiskala dekleta iz vasi s ponudbo doma narejenih kap, rokavic in drugih izdelkov iz volne, tako da smo lahko nakupili tudi originalne domače spominke, nato pa smo nadaljevali s trekingom.

Pot nas je vodila preko prelaza Punta Union na 4.750 m, do baznega tabora pod severno steno Artesonrajuja in nato v nedeljo še dalje do Cashapampe in našega prevoza v Huaraz. V dveh dneh smo prehodili več kot 40 km po čudoviti dolini, kjer poteka treking Santa Cruz. Ogledali smo si spektakularne stene Tauliarajuja in več jezer, nato pa so nam oblaki žal zakrili poglede na Alpamayo in Artesonraju. Vseeno je dolina s slapovi, jezeri, močvirji ter bujnim rastlinjem in kaktusi vredna ogleda tudi v nekaj slabšem vremenu. Treking, ki ga obiskovalci običajno prehodijo v štirih dneh, smo mi prehodili v dobrih dveh dneh, pravzaprav smo komaj dohajali našega kuharja Umberta, ki je tudi tu skrbel za nas in je bil pri svojih šestdesetih na 4.000 metrih vsaj tako, če ne bolj, fit kot naši najmlajši člani odprave.

Na koncu trekinga v Cashapampi smo si privoščili nekaj steklenic piva, degustirali Cuy-a (pečenega morskega prašička) ter se nato vrnili v Huaraz. Sledil je dan počitka, vreme je bilo lepo in sončno, tako da smo lahko posušili šotore in pospravili

večino opreme, naslednji dan pa smo se nato odpravili plezat športne smeri v spektakularne stolpe Hatun Machay-a. Stolpi ležijo na višini 4.300 m, odlična skala je izjemno razčlenjena in nudi enkratne pogoje za športno plezanje in balvaniranje ter izjemne razglede med erozijskimi stolpi iz vulkanskega kremenovega peščenjaka. Na nekaterih stolpih so še vedno vidni ostanki predinkovskih hieroglifov, pod drugo skupino stolpov pa v s slamo kritih kočah spijo pastirji, ki skrbijo za črede krav in ovc. Te se pasejo po travnatih planjavah, ki obdajajo stolpe. V znamenju sodobnosti so na slamnatih strehah koč nameščene tudi sončne celice, ki pastirjem zagotavljajo osnovno oskrbo z električno energijo.

Športno plezanje v stolpih Hatun Machaya (foto Jure Vrhovc).

Zadnji dan v Huarazu smo spet izkoristili za različne aktivnosti. S Tanjo sva si ogledala lokalni muzej, kjer so poleg zbirk keramike, orodja in kipov predinkovskih kultur gotovo najbolj zanimive lobanje s sledmi operacij, kirurško orodje, staro več kot 500 let, in Andska mumija z opisom pogrebnih ritualov v visokih gorah Peruijskih Andov. Ostali člani odprave so ta dan izkoristili še za zadnje nakupe, pisanje razglednic in nekateri tudi za raziskovanje nočnega življenja v mestu.

Zadnji dan nas je čakal še avtobusni prevoz do Lime in nato polet nazaj domov. Na letališču v Amsterdamu je dolga vrsta pred Burger Kingom poskrbela, do so trije člani odprave skoraj zamudili polet v Benetke, pilot je po zvočniku v letalu že pojasnjeval, da iščejo prtljago Jerneja, Matije in Uroša, da jo izkrcajo in nato brez njih odletijo dalje. Na srečo so se naši trije junaki v zadnji minuti vkrkali na letalo, tako da smo se vsi brez zapletov vrnili v Benetke in nato tudi domov.

Še enkrat se zahvaljujemo našemu organizatorju v Peruju, gorskemu vodniku Carlosu, kuharju Umbertu in njegovima pomočnikoma ter vsem vodnikom oslov in konjev za transport prtljage v bazne taborne. Zahvaljujemo se tudi vsem donatorjem, ki so omogočili izvedbo odprave.

Jure Vrhovc

POHOD NA PLANINO NAD VRHNIKO

Dan zmage po dolgem času preživet malo svobodneje v družbi svojih planinskih somišljenikov, seveda še vedno po trenutnih navodilih NIJZ-a. Sicer z lastnim prevozom do izhodišča, pa vendar lep topel dan, dobra družba veliko veselja in visoka pričakovanja.

Naš skupni cilj je bila Planina nad Vrhniko, meni malce bolj poznani kraji. Na Vrhniki sem namreč pred mnogimi leti odslužil vojaški rok takratni državi. Od takrat se je veliko spremenilo, saj so povsod novogradnje, od Ljubljane do Vrhnike je skoraj neprekinjeno naselje. Najprej smo se povzpeli na Planino nad Vrhniko,

ki je postala prava konkurenca bližnji Šmarni gori. Na vrhu je nova planinska koča z dvajset ležišči in bogato ponudbo lokalno pridelane hrane. Vredno se je povzpeli na 22-metrski leseni razgledni stolp, s katerega se odpre čudovit razgled v vse smeri vse tja do Triglava, Kamniško-Savinjskih Alp ter Snežnika na jugu.

Kasneje smo obiskali Zaplano, vas, sestavljeno iz številnih zaselkov, ki se razprostirajo po gričih in bregovih Rovtarskega hribovja. Na pobočjih so še vedno vidni ostanki rimskega

obrambnega zidu ter mnogo kasnejše Rupnikove linije. Obiskali smo tudi Lintvern, ki je izvir potoka Bele, ta se na Vrhniki izliva v Malo Ljubljano. Gre za kraško znamenitost, zaganjalnik ali bruhalnik. Ob koncu krožne poti smo obiskali še Star Maln, to so lepo obnovljeni ostanki starega mlina na divjem potoku Bela. Tu je tudi prijetno naravno kopališče z gostinskim lokalom. Nato smo se le še sprehodili do našega izhodišča, skupnega parkirišča. Kasneje smo nekateri obiskali še rojstno hišo Ivana

Cankarja na znamenitem Klancu ter izvir Ljubljanice – Močilnik. Obkrožili smo tudi vojašnico, katere del so preuredili v otroški vrtec in Upravno enoto Vrhnika ter industrijsko cono. Kar prehitro se je iztekel naš dan zmage, ki je bil letos res poseben. Poslovlili smo se v upanju čimprejšnjega snidenja na kateri od naslednjih akcij planinskega društva.

Borut Zajc

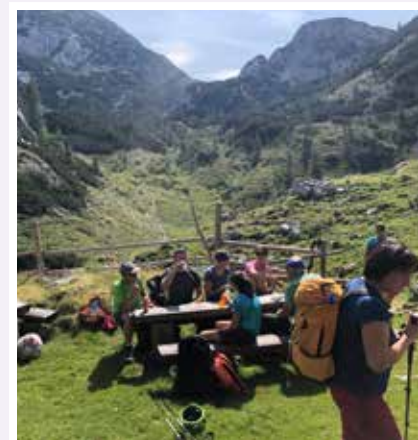
PD ŠOŠTANJ 2021 V SLIKI

Akcije markacistov

Greben Ljubeljščice, Triangel in ferata Spodnji plot

Mala Ojstrica, Dom na Korošici

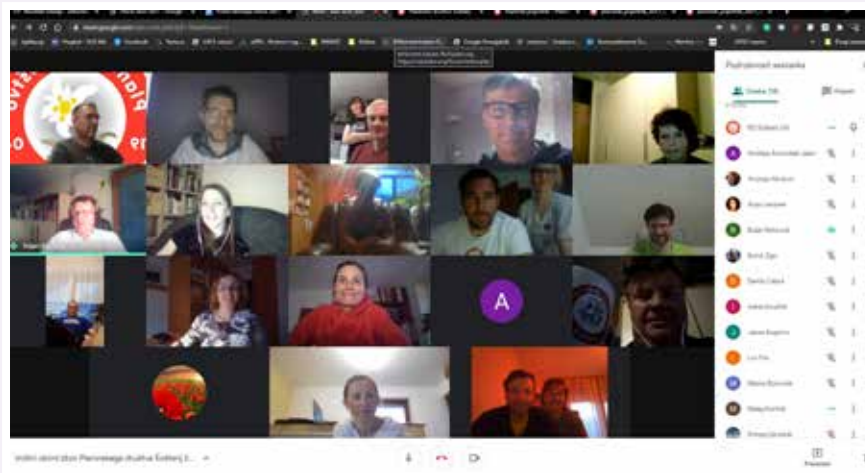
Planina nad Vrhniko

Kolesarjenje po slovenski Istri

Lepenatka

Občni zbor 2021

Prekolesarimo TKV v enem dnevu

Kolesarjenje na Dom na Smrekovcu

Pohod po Trški poti

Bavški Grintavec

Planinski večer

Pohod na Smrekovec

Starejša planinska skupina na OŠ KDK Šoštanj - pohod na Kum

Pohod po Ravenski poti

PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ
vabi na
REDNI LETNI OBČNI ZBOR,
ki bo v petek, 4. marca 2022, ob 18. uri
v dvorani Gasilskega doma Šoštanj.

Dnevni red:

1. Otvoritev, pozdrav in izvolitev organov občnega zbora
2. Poročila predsednika, blagajnika, načelnikov odsekov ter vodij sekcij
3. Poročilo nadzornega odbora in častnega razsodišča
4. Razprava na podana poročila
5. Program dela za leto 2021
6. Razno

Jure Grudnik
Predsednik PD Šoštanj

Nič vas ne stane, da ste dobrodelni

Namenite nam 1% vaše dohodnine

“ Rok za namenitev dohodnine je 31.12.2022 ”

Vsak, ki v Sloveniji plačuje dohodnino, lahko do 1 % svoje dohodnine nameni organizacijam v javnem interesu, med katera spada tudi Planinsko društvo Šoštanj. Takšna donacija vas nič ne stane, saj gre ta odstotek sicer nazaj v državni v proračun. Donacija ne vpliva na višino vašega vračila ali doplačila dohodnine. Ko določite prejemnika dela dohodnine niste v ničemer prikrajšani. Vabimo vas, da podprete pester in za vse generacije primeren program dela PD Šoštanj tako, da izpolnite in oddate zahtevek. Z doniranimi sredstvi nam boste omogočili še bolj kvaliteten in pester nabor izvajanja aktivnosti za vse generacije ljubiteljev gora.

**ISKRENO HVALA VSEM, KI SE BOSTE ODLOČILI DONIRATI DOHODNINO ZA NAŠE DRUŠTVO.
HVALA TUDI VSEM, KI SVOJO DOHODNINO ŽE VRSTO LET DONIRATE ZA NAŠE DRUŠTVO.**

KAKO LAHKO DONIRAM

WWW.EDONACIJE.COM

Na tej spletni strani boste lahko zelo hitro vnesli vaše podatke, odgovorili na par vprašanj ter oddali vašo odločitev o donaciji 1% dohodnine. Pri postopku vam z veseljem pomagamo.

Čas izpolnjevanja: 2 minuti
Potrebujete: mobilni telefon, e-naslov, vašo davčno številko

eDAVKI

Spletna stran FURS, kjer je zelo enostavno izraziti, komu želite nameniti dohodnino.

Čas izpolnjevanja: 1 minuta
Potrebujete: digitalno potrdilo

OBRAZEC NA ZADNJI STRANI TEGA DOPISA

Zelo enostaven način za izbiro prejemnika vaše dohodnine.

Čas izpolnjevanja: 1 minuta
Potrebujete: voljo za izpolnjevanje, vašo davčno številko in pisalo

Obrazec lahko oddate v naši društveni pisarni, mi pa ga bomo za vas posredovali na FURS.

Slovenski planinski muzej
SLOVENIAN ALPINE MUSEUM
www.planinski.muzej.si

PLANINSKA TRGOVINA PZS

brezplačna številka:

080 118 93

trgovina@pzs.si

SPLETNA TRGOVINA

<https://trgovina.pzs.si>

zemljevidi, vodniki, dnevnik

pd-sostanj.si

pdsostanj

pdsostanj

